

GŁOS POMORSKI

Przemierza miejscowa: Pasy odbiorcze w ekspedycji 2,50 Zł, w agenturach miejscowych miesięcznie 2,55 Zł, przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję masą 2,76 Zł, wprost na pocztę lub u listowego kwatermistrza 3,58 Zł, miesięcznie 2,86 Zł, dla W. M. Gdańska 2,50 Guld. Gd. — pod opaską w Polsce 4,20 Zł, do Gdańska 4,45 Guld. Gd., do Francji 15 fr. (z wysyłką co drugi dzień 13 fr.) do Anglii 5 shill., do Stan. Zjedn. 80 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorki nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zarobkowych, Danziger Privat-Aktienbank, Gdańsk i Grudziądz, Bank Polski Grudziądz. Konto oszczędności: Gdańsk nr. 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201498. Miejsce płatności i wykończenia Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-linowej 12 groszy w dziale reklamowym na stronie 1-3 lin. przed tekstem 90 gr, wśród tekstu 50 gr, za tekstem 40 groszy dla Województwa Gdańskiego wiersz m/m 8-lin. w dziale ogłoszeniowym 0,12 Guld. Gd., wiersz m/m 3-lin. przed tekstem 0,90 Guld. Gd., wśród tekstu 0,50 Guld. Gd., za tekstem 0,40 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 20 procent nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne. — Administracja nie przejawia odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

✧ ✧ Rękopisów nadesłanych nie zwraca się. ✧ ✧

Redaktor przyjmuje od godz. 10-tej do 13-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, sobota, dnia 6-go lutego 1926.

Telefon nr. 50, 51 i 66.

W imię cywilizacji.

Najaktualniejszą dziś dla nas sprawą w dziedzinie polityki międzynarodowej jest konieczność otrzymania stałego miejsca w Radzie Ligi Narodów. Pożalowania godny fakt, że Polska już dawno tego, bezwzględnie jej należnego stanowiska nie uzyskała, odbija się nader ujemnie nie tylko na naszych, ale i całego kontynentu europejskiego interesach oraz na powadze, znaczeniu i przyszłości Ligi Narodów, która dotąd nie doceniła jak jej rola z misją Polski się wiąże. Obecnie konieczność zdobycia przez Polskę poczesnego miejsca i wpływów w Radzie L. N. zaostriżyła się niepomiernie — względu na mające wkrótce nastąpić wejście Niemiec do L. N. i uzyskanie w jej Radzie znacznego wpływu. Przyznanie Niemcom tych praw bez poprzedniego lub równoczesnego dopuszczenia Polski na także stanowisko byłoby ciężkim, w złowrogle następczym brzemienne błędem, mogłoby przekreślić sens Wersalskiego Traktatu, zachwiać tak możnaby podtrzymywaną równowagę polityczną Europy, zamościć pokój.

Z samej nazwy Ligi Narodów wypływa naczelne jej zadania broniąca interesów wszystkich ludów a ponieważ ich dobro wymaga pokoju, więc stąd wypływa konsekwencja, iż L. N. powinna usilnie współdziałać przedewszystkiem z temi państwami, które najwięcej do utrzymania równowagi politycznej do zgodnego współżycia narodów się przyczyniają. Tu na plan pierwszy wysunęła się Polska, która tak sama dziś jak i przez tyle wieków poprzedniego bytu swego najwocześnie pracowała i pracuje nad pokojem nazewną i wewnątrz swych granic, — Polska, której brak w gronie mocarstw europejskich był przyczyną wielu kataklizmów wojennych, a znowu przywrócenie jej do bytu państwowego stworzyłoby jedną z najrealniejszych gwarancji lepszemu ładu w Europie.

Natomiast Niemcy — wiadomo — były i być nie przestały zarzewiem wojennym, z którego znowu może zrodzić się pożar.

Jeżeli więc Lidze Narodów istotnie o realne zabezpieczenie Europy chodzi, to przedewszystkiem powinna Polska otrzymać stałe miejsce w Radzie Ligi Narodów, a zaś co do wprowadzenia tam Niemiec należało się wstrzymać przynajmniej do ich faktycznego rozbrojenia. Tymczasem zanosi się na zgola odwrotne postawienie sprawy: Niemcy mają zasiadać w Radzie L. N., a co do Polski to jeszcze kwestja... Jeżeli tak stać by się miało, to autorytet L. N. metryki w oczach polskich musiałby się obniżyć i zaufanie do niej słabłoby wśród wszystkich narodów upatrujących swą przyszłość w rozwoju pokojowym.

Tymczasem jednak powiema dyplomacja polska przedsięwziąć energiczne kroki, aby nie dopuścić do błęd, który fatalnie odbiłby się na całokształcie europejskiej sytuacji politycznej.

Dotąd niejasne są motywy dlaczego z jednej strony widzimy pokrzywdzenie Polski a z drugiej góruje tendencja uprzywilejowania Niemiec. Zanim zagadka ta się wyjaśni warto zwrócić uwagę na motyw wysunięty przez jedno z pism angielskich, mianowicie „Manchester Guardian” które mówi, iż ważniejsza od czynnika militarnego rolę powinno odgrywać znaczenie danego państwa dla cywilizacji.

Zgoda na takie dość jesszoze nowe postawienie sprawy. Sądźmy, iż z tego właśnie punktu widzenia patrząc na prawo zasiadania w Radzie L. N. pierwszeństwo Polski przed Niemcami jesszoze w jaśniejszy sposób się uwidatnia.

Nie potrzeba tu powracać do historii, na której kartach złotymi Polską a czarnymi głoskami zapisała się przeszłość Niemiec.

Wystarczy wziąć za miarę czasy współczesne. Wszak cała wielka, święta technika niemiecka, w jakim kierunku poszła, co zdziałała? Oto poszła w służbę militarystyki, sprawiła, że pół świata dotknięto zniszczeniem, że Europa straciła swe produkujące na kuli ziemskiej miejsce, weszła na pochyłość zdradziecką.

A co stoczeniu się Europy w ziejaca pod jej nogami otchłani, co zgaszeniu światłej cywilizacji jej zapobiedz może?... Stany Zjednoczone Europy, które bez rozbudowy, rozkwitu Polski nie są zgoda do pomyślenia.

Więc jeżeli o cywilizację chodzi, to w imię jej przed przywilejami dla Niemiec i przed niedocenianiem praw Polski przyjaciół kultury jaknajmocniej przestrzec trzeba

S. M.

Zadowolenie w Gdańsku

z powodu pojednawczej polityki Polski wobec W. Miasta

Gdańsk, 4. 2. PAT. Dobra wola Polski i jej pojednawczość okazywana wobec w. m. Gdańska, zyskuje w tutejszych kołach niemieckich, nie pozostających pod wpływem nacjonalistów, coraz większe uznanie.

Wczoraj odbyło się tutaj zgromadzenie partii liberalnej, na którym posłanka do sejmiku gdańskiego Rychterówna po podkreśleniu zbyt małego zainteresowania się Ligi Narodów sprawami Gdańska, wskazała na zaślubi obecnego senatu gdańskiego, który utworzył dro-

gę do porozumienia z Polską i przyczynił się do poprawy wzajemnych stosunków. Mówczyni podkreśliła m. i. porozumienie, osiągnięte z Polską w sprawie cel wywozowych na zboże, stwierdzając, że Polska wykazała w kwestji tej pojednawczość, posuniętą do najdalejzych granic.

Radca miejski Herman powitał z zadowoleniem wstąpienie Niemiec do Ligi Narodów, albowiem Gdańsk uzyska w ten sposób w Genewie silną podparę.

Znowu prowokacja

na temat „korytarza pomorskiego”.

Gdańsk, 4. 2. PAT. Z Królewca donoszą: Onegdaj odbyło się w Królewcu otwarcie nowowybranego wschodnio-pruskiego sejmiku prowincjonalnego. Otwarcia sejmiku dokonał naczelny prezydent prowincji wschodnio-pruskiej Siehr. Punktem kulminacyjnym przemówienia Siehra było wystąpienie przeciwko korytarzowi pomorskiemu.

Siehr oświadczył m. i., że układ, zawarty w Locar-

no spowodował pewne odprężenie sytuacji, należy jednak doprowadzić jeszcze do tego, aby również i sprawa korytarza została rozwiązana w sposób dla Niemiec zadowalający. Istnienie korytarza jest zarówno pod względem gospodarczym jak i politycznym zupełnie bezsensowne. Jeżeli sprawa granicy wschodnio-niemieckiej nie zostanie załatwiona po myśli Niemiec, wówczas na wschodzie nigdy nie zapamięją zupełny spokój.

Anglja boi się redukcji armji polskiej.

Londyn, 4. 2. Redaktor polityczny „Manchester Guardian” podaje, że w związku z zamiarem zredukowania do połowy siły zbrojnej Polski, poseł angielski w Warszawie miał przestrzec Polskę, iż wykonanie tego planu mogłoby pociągnąć nieobliczalne dla Polski następstwa.

Poseł angielski miał oświadczyć, że niebezpieczeństwo sowieckie dla Polski jest jesszoze zbyt groźne, ażeby można było przeprowadzić redukcję i ostrzec, że w razie gdyby Polska trwała przy swym zamiarze, Anglja nie popartaby dążeń Polski do uzyskania miejsca w Radzie Ligi.

Foreign Office zaprzecza tym pogłoskom, ale w kołach opozycyjnych angielskich zwracają uwagę, iż komunikat został zredagowany w ten sposób, jak gdyby nie chciano zaprzeczać, że rada Anglii, udzielona Polsce, zwracała się przeciwko zbyt pośpieszemu rozbrojeniu.

Warszawa, 4. 2. Z Londynu donoszą do „Kurierza Warszawskiego”, iż pomimo zaprzeczenia angielskiego ministerstwa spraw zagranicznych w sprawie demarshu posła angielskiego w Warszawie przeciwko redukcji armji polskiej, radykalne sfery polityczne skłaniają się do poglądu, że wiadomość podana przez „Manchester Guardian” nie jest całkiem zmyślona.

Według tych doniesień, jakkolwiek nie ulega wątpli-

wości, że polityka angielska jest istotnie pokojowa, to w stosunku do Sowietów rząd obecny zajmuje nieprzejednane stanowisko, z którym zupełnie harmonizowałoby rzekome wystąpienie.

Londyn, 4. 2. PAT. „Manchester Guardian”, mniemając do zaprzeczenia przez Foreign Office wiadomości o interwencji angielskiej w Polsce, rozpatruje możliwość uzyskania przez Polskę stałego miejsca w Radzie Ligi Narodów. O uzyskaniu takiego miejsca — pisze dziennik — rozstrzyga nie czynnik militarny, lecz znaczenie państwa w życiu świata cywilizowanego. W tym wypadku zdawałoby się, że Polska niema słuszniejszej podstawy niż jej sąsiedzi.

Z drugiej jednak strony Polska może zgłaszać żądanie nie tyle oparte na prawie, ile z uwagi na swe specjalne warunki. Skoro Niemcy uzyskają stałe miejsce w Radzie i górują w przyszłości Rosja wejdzie do Ligi i otrzyma również miejsce w Radzie, Polska znajdzie się wobec tych potężnych sąsiadów w położeniu upośledzonym. Położenie to należy bardzo uważnie wziąć pod uwagę.

Jeżeli Polska zamierza pozostać wierna duchowi Locarna w sprawie rozbrojenia, to obowiązkiem Anglii jest wszelkimi dostępnymi jej sposobami iść na spotkanie potrzeb Polski.

Nie można wierzyć w szczerłość

uczuć republikańskich Niemiec.

Paryż, 4. 2. PAT. „L'Oeuvre” nazywa skandalicznymi odškodowaniami „przeznaczone członkom byłych rodu panujących wobec nędzy, jaka gnębi jesszoze tylu Niemców i wobec olbrzymich długów, jakie Rzesza ma za granicą. Dziennik zaznacza, że przyznanie tego ro-

dżaju odszkodowań jest również rzeczą mierzotropana, fakt ten bowiem upoważnia do powątpiewania w szczerłość uczuć republikańskich, których objawy chciałoby się widzieć.

Stresemann delegatem Rzeszy do Ligi Narodów.

Paryż, 4. 2. (Pat.) Redaktor dyplomatyczny agencji Havasa dowiadywa się, że tematem dzisiejszej rannej rozmowy Brianda z ambasadorem angielskim lordem Crevem była sprawa wstąpienia Niemiec do Ligi Narodów. Omówiono też kwestję obsadzenia stanowisk w stalych

organach Ligi Narodów z uwagą na to, że Niemcy zażądały przyznania im stanowiska zastępcy sekretarza generalnego Ligi. Na stanowisko to upatrzony jest hr. Brockdorf-Bantau. Delegatem Rzeszy do Ligi Narodów ma być Stresemann, zastępcą zaś jego Bernsdorf.

KONFERENCJA MAŁEJ ENTENTY.

Bukareszt, 4. 2. PAT. Wyznaczona na dzień 10 bm. w Temeswarze konferencja ministrów spraw zagr. państw małej Ententy będzie miała charakter specjalnej wymiany zdań w związku ze sprawami, znajdującymi się na porządku obrad marcowej sesji Rady Ligi Narodów, natomiast zwyczajna kolejna konferencja małej ententy poświęcona całemu szeregowi spraw ogólnych odbędzie się w ciągu marca na terytorjum Jugosławii.

KTO OTRZYMA NAGRODĘ POKOJU?

Sztokholm, 4. 2. PAT. Tegoroczna nagroda pokojowa Nobla przeznaczona zostanie najprawdopodobniej bernistrzowi Sztokholmu Karolowi Lindhagenowi.

NIEMCY A LIGA NARODÓW.

Berlin, 4. 2. PAT. Według informacji kół oficjalnych, rząd Rzeszy dopiero 9 bm. zwróci się do Ligi Narodów z prośbą o przyjęcie Niemiec w poczet członków Ligi.

Uznanie angielskie dla Polski.

London, 4. 2. PAT. „Financial Times“, mówiąc o wysiłkach rządu polskiego, uważa je za mądre, Przez odpowiednie obniżenie prelmimowanych dochodów i o-

graniczenie wydatków — pisze dziennik — Polska uniknie przykrych niespodzianek w końcu roku sarbowego.

Program prao nad preliminarzem budżetowym na rok 1926.

Najwyższa izba kontrolna P. K. O.

Warszawa, 4. 2. PAT. Sejmowa komisja budżetowa wysłuchała referatu pos. Rymara (ZLN) w sprawie budowy domków urzędniczych i strażnic K. O. P. na kresach. Na wniosek referenta dla zbadania tej sprawy powołano podkomisję. W dalszym ciągu posiedzenia przewodniczący pos. Głabiński odczytał dwa pisma prezesa Najwyższej Izby Kontroli, z których pierwsze stwierdza, że rada zawiadowcza P. K. O. nie była poinformowana o przekroczeniach byłego prezesa PKO. Lindego, drugie zaś dotyczy formy sprawozdań N. I. K. P. przesyłanych do Sejmu.

Rozpatrzenie tej sprawy komisja powierzyła pos.

Ostrowskiemu (Piast), celem zreferowania jej na plenum komisji.

Następnie komisja zastanawiała się nad programem prac nad preliminarzem budżetowym na rok 1926, przy czym stwierdziła, że niedoreczenie referentem poszczególnych części budżetu przewidywanych zamknięć rachunkowych za rok ubiegły, uniemożliwi referentowi zajęcie stanowiska co do preliminarza na rok przyszły. W przyszłym tygodniu przystąpi komisja budżetowa do rozpatrywania budżetu Sejmu i Senatu, ponadto również w przyszłym tygodniu referent generalny pos. Głabiński przedłoży komisji swoje uwagi o budżecie.

Niemcy domagają się dalszych ustępstw.

Berlin, 4. 2. (PAT.) Komisja spraw zagr. Reichstagu przyjęła dziś 5 głosami przeciwko 1 rezolucję, w której domaga się usunięcia w rokowaniach parys-

kich istniejących jeszcze ograniczeń żeglugi powietrznej Niemiec.

Przygotowania do wyprawy na biegun północny.

Mediolan, 4. 2. PAT. Pułk. Nodde twórca statku napowietrznego, na którym Amundsen przedsięwzięnie swoją nową wyprawę do bieguna, powrócił z podróży do Skandynawii i Rosji. Wyprawa do bieguna podjęta będzie w marcu. Droga, którą przeleci ten statek, pro-

wadzi przez Paryż, Londyn i Leningrad do miejscowości Kakona, a stamtąd odbędzie się lot przez biegun północny do północnych wybrzeży Alaski. Załoga statku będzie się składać z 60 osób.

Termidor rewolucji bolszewickiej.

Nowa orientacja w polityce wewnętrznej, której wyrazem były decyzje ostatniego kongresu komunistycznego w Moskwie i ustąpienie wpływów rewolucyjnej opozycji z Zinowiewym na czele, może być uważana za początek likwidacji rewolucji bolszewickiej i prolog do neokapitalistycznego systemu gospodarki w Rosji. Politycznie i ekonomicznie można więc widzieć w dokonanym zwrocie na prawo przez Wciak rosyjski powtórzenie jakgdyby znanego pod nazwą Termidora przełomu w Rewolucji Francuskiej.

Doniosłość i ważkość pozornie personalnych tylko zmian na stanowiskach naczelnych podkreśla zresztą sam Komitet Centralny ros. partii komunistycznej w swym liście okręgowym, rozesłanym do partii i organizacji pokrewnych zagranicą. W liście tym Komitet domaga się od towarzyszy zagranicznych wstrzymania się od dyskusji nad decyzjami kongresu moskiewskiego. „Sytuacja w Rosji jest skomplikowana i zagranicą należy zrozumieć, że w Rosji polityka dyktatury proletariackiej jest i musi być odmienna od polityki tych partii, które dopiero walczą o zdobycie władzy”.

Już w tym wstępie znajduje się przyznanie do likwidacji rewolucji jako takiej i komunizmu jako systemu na rzecz konieczności państwowych; już tutaj tkwi określenie oportunizmu, jako wytyczonej polityki obecnej Rosji sowieckiej w przeciwstawianiu do polityki partii zagranicznych, opozycyjnych a nie rządzących.

Wytłomaczenie tego zwrotu w polityce swej daje Komitet Centralny w następujących zwrotach listu, gdzie maluje sytuację gospodarczą państwa sowieckiego. A więc stwierdza Kom. Centr. rozwój ekonomiczny Rosji i podniesienie się kraju z upadku. Ale „żywioty kapitalistyczne biorą górę w handlu i w rolnictwie, a przeciwieństwa i kontrasty społeczne wyrastają, zwłaszcza w przeludnionych wsiach, w przepelnionych bezrobotnymi miastach i w klasie robotniczej, gdzie zarobki nie przekraczają poziomu płac głodowych”.

Jest to klasyczny obraz nawrotu do kapitalizmu, obraz w którym nie brakuje nawet kontrastów społecznych między klasą posiadającą a pracującą. Dla osłabienia wagi własnych argumentów Kom. Centr. dodaje oprawda ustępowanie, że wzrost kapitalizmu w handlu prywatnym i w rolnictwie postępuje wolniej, niż wzrost kapitalizmu państwowego w znationalizowanym przemysle i handlu.

Różnica przyniotnika zatem, jak chce Kom. Centr., ale nie podmiotu — kapitalizmu, który miał być wszak przez komunizm zupełnie usunięty.

Jakież wobec tego faktu kapitalnego, nawnionego przez instancję tak autorytatywną, jak Komitet Centralny partii komunistycznej są przewiny opozycji, wyrzuconej przez kongres ze swych stanowisk naczelnych?

I tutaj również daje Kom. Centr. w swym liście właściwe oświetlenie sytuacji wewnętrznej, stwierdzając, iż opozycja t. zn. skrzydło radykalne partii komunistycznej przeżarte zostało przez defetyzm rewolucyjny, przez niewiarę w rewolucję. Nastrój i poglądy defetystyczne mogły się zrodzić w opozycji pod wpływem „opóźnienia” się w nadejściu rewolucji światowej, na widok względnej stabilizacji powojennej kapitalizmu światowego i pod wrażeniem narastających wciąż przeciwieństw klasowych w samej Rosji.

Tak więc obraz nakreślony piórem obecnego dyktatora Wciaka, Stalina, wykazuje wszystkie cechy charakterystyczne nawrotu Rosji do gospodarki kapitalistycznej i wstępu do likwidacji rewolucji komunistycznej, przy czym dziwnie ironicznym zbiegiem okoliczności epitet i etykieta defetystów dostaje się przeciwnikom oportunizmu — opozycji z Zinowiewym i żona Lenina na czele.

Forpoczty polskie na wschodzie.

W roku bieżącym w dziejach osadnictwa polskiego na wschodnich ziemiach Rzeczypospolitej dokona się wielki i ostateczny akt: akt nadawania ziem przez wręczenie poszczególnym osadnikom „aktów nadawczych”, które staną się urzędowymi dokumentami hipotecznymi posiadaczy działek osadniczych.

W ten sposób olbrzymia masa naszych „kolonistów” wschodnich po długim okresie niepewności i wyczekiwania uspokoi się pewna, że teraz już w spokoju może pracować dla dobra Rzeczypospolitej.

Praca nadawania aktów będzie trwała ze dwa lata: każde gospodarstwo osadnicze trzeba będzie obejrzeć dokładnie, zbadać stan zagospodarowania i możliwość rozwoju i dopiero wówczas będzie można uszczęśliwić osadnika „aktem nadawczym” — protokółarnie.

A takich gospodarstw jest przeszło 13 000; zajmują one do 150 000 hektarów ziemi w województwach: Wileńskim, Nowogródzkim, Poleskim, Wołyńskim i kilku powiatach „przykresowych”, siowem na najbardziej wysuniętych placówkach polskości.

13.000 gospodarstw — to 40.000 nowych obywateli na tych ziemiach, do niedawna jakby wyklętych, zapomnianych i, jakby na miejsce wygnania przeznaczonych.

Na tych małych, przeciętnie 15-to hektarowych gospodarstwach „akt nadawczy” ufunduje mocne forpoczty polskości.

Ostatnie chwile kardynała Merciera.

Korespondent „Głosu Narodu” pisze z Brukseli: „Godziny, które poprzedziły agonję kardynała Merciera były wzruszającą ilustracją i dopełnieniem życia tego wielkiego kapłana i człowieka, który w chwili śmierci kochał jak święty.”

W piątek 22 ub. m. po południu zapytał kardynał, leżąc w łóżku, która godzina. Otrzymawszy odpowiedź powiedział: „w piątek, o trzeciej... trzeba zawołać wikariuszy generalnych i rodzinę”. Duchowieństwo wraz z nuncjuszem apostolskim i rodziną weszło do pokoju. Kardynał znajdował się już w stanie agonii. Podano mu do ręki gromnicę. Wśród poszeptu modlących się wokoło ust rozległ się mocny głos chorego: „Domine Jesu Christe, Salvator mundi”. Kard. przyłożył do ust krucyfiks i ucałował. Potem jego blada, bezkrwista ręka podniosła się ku obecnym w znaku błogosławieństwa: „Benedictio Dei Omni potentis Patris et Filii et Spiritus Sancti descendeat super vos et maneat semper”...

Noc z piątku na sobotę przeszła spokojnie. Ks. Józef Mercka, kuzyn kardynała, odprawił Mszę św. u łóżka chorego. W chwili benedykcji kardynał zagna się powoli i z trudnością. — Uśmiecha się jednak ciągle do wszystkich obecnych. Lekarze uznali, że pozostaje mu jeszcze kilka godzin do życia. W jarzącym od świateł pokoju kapłani odmawiała ze wzruszeniem przepisane modlitwy.

— Eminencjo — mówią mi — odmawiamy teraz „Te Deum”, aby podziękować Bogu za wszystkie łaski — których wam udzielił.

Kardynał skinął głową. Wchodził domownicy, wszyscy ze łzami w oczach. „Magnificat” — intonuje chory. Odmawiają go w skupieniu, potem idzie „De Profundis”. W pewnej chwili kardynał czyni znak i mówi: „Idźcie wypocząć”.

Około południa nuncjusz Micara odczytuje uroczyste Błogosławieństwo Papieskie w imieniu Ojca św. Spowiednik kard. Merciera O. Van Den Steen odmawia inwokacje:

— Ofiarujcie Eminencjo życie swoje za arcydziełce, za Kościół i za Ojczyznę. — Ofiarujcie Eminencjo,

życie swoje za zjednoczenie Kościołów, wszystkich chrześcijańskich Kościołów w jednym i prawdziwym Chrystusie. — Kardynał potakuje.

Na krzewidzi łóżka, klęcząc, płacze Don Lamberto Beaudouin, uczoney mnich belgijski.

— Ofiarujcie Eminencjo życie swoje za Najwyższego Kapłana...

O godz. wpół do 1 przybywa baron Roñin Jacquenyns, minister spraw wewnętrznych. Szcyla się na kolana u łóżka. Kardynał otwiera oczy, poznaje go i ścisła mu lekko rękę, szepcząc: „dziękuję”. Minister chwila drżąc rękę i chce odejść; ale uśmiechnięty zatrzymuje go skinięciem i mówi mu słowo, które było ostatnim słowem. Jakże wyszło z jego warg przed śmiercią: „dowidzenia”.

Około 1 godziny, kiedy ks. Mercier mówił Crego, kardynał przyciskał nieprzytomnie, całując, wielki mostyczny krucyfiks. Oddech jest coraz słabszy. Głowa zaczyna się chylić bezwładnie. Około godziny 2 wśród płaczu i modlitw slychać rzezenie konającego. Ks. Mercier daje krewniakowi do ucałowania krzyż, który składa następnie na jego sercu. Po kilkudziesięciu minutach nie slychać już oddechu. Wśród szepotu łacińskich inwokacji dusza wielkiego człowieka, kapłana i patrioty odleciała. Nuncjusz Micara zamyka powieki Księciu Kościoła, a rzesza zgromadzonych łkając, zaczęła się cisnąć, aby ucałować jeszcze cioną rękę i pasterski pierścionek.

POSIEDZENIE PAŃSTWOW. RADY EMIGRACYJNEJ.

Warszawa, 4. 2. PAT. Dnia 6 lutego o godz. 11 rano w gmachu Ministerstwa Pracy i O. Sp. odbędzie się pierwsze posiedzenie państwowej rady emigracyjnej w nowym składzie w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 5 lipca 1925 r. Porządek dzienny obrad obejmować będzie projekt regulaminu rady, sprawozdanie dyrektora urzędu emigracyjnego o wychodźstwie do krajów kontynentalnych i zamorskich i o koniunkturach emigracyjnych oraz opracowany przez urząd em. projekt ustawy emigracyjnej.

ZGON GENERALA SUCHOMLINOWA.

Onegdaj zmarł w Berlinie b. rosyjski minister wojny z czasów wojny światowej V. A. Suchomlinow, w 78 roku życia.

Suchomlinow rozpoczął karierę wojskową w korpusie kadetów, po ukończeniu której wziął udział w wojnie rosyjsko-tureckiej. Po wojnie mianowany został najpierw profesorem w akademii wojskowej, a w jakimś czasie potem dyrektorem szkoły jazdy w Petersburgu. Podczas rewolucji w roku 1905 widziwy go na stanowisku gubernatora Ukrainy, Wołynia i Podola, w trzy lata zaś później na stanowisku szefa sztabu generalnego. W roku 1909 mianowany został ministrem wojny, na którego stanowisku przetrwał do roku 1915. Jako minister wojny przeprowadził reorganizację armii rosyjskiej, przy czym naraził się na zarzut niedostatecznego wyposażenia jej w amunicję, walmie przyczynił się do klęsk, jakie w początkach wojny poniosła armia rosyjska. Skutkiem nowych niepowodzeń w roku 1915 oskarżony został o sprzeniewierzenie pieniędzy rządowych, wyznaczono mu śledztwo, które dopiero na rozkaz cara zostało umorzone. Za czasów kierowniczych skazany został na dożywotnie roboty na Syberji, ze względu jednak na podeszły wiek, darowano mu karę. Po przewrocie bolszewickim uciekł do Niemiec i osiadł na stałe w Berlinie.

Przegląd polityczny.

Prezydent Coolidge wyraził ubolewanie, z powodu odroczenia terminu zebrania się komisji przygotowawczej konferencji rozbrojeniowej. Prezydent spodziewa się jednak, że odroczenie to nie opóźni zbyt wiele zebrania się komisji.

„New York Herald” donosi z Waszyngtonu, że poseł Stanów Zjednoczonych w Bernie otrzymał polecenie zawiadomienia sekretarjatu Ligi Narodów iż Stany Zjednoczone nie mają żadnych formalnych sprzeciwów przeciw odroczeniu przygotowawczej konferencji rozbrojeniowej.

SAMOI OT NOWEJ KONSTRUKCJI.

Z Paryża donoszą, że dnia 2 bm. na lotnisku w Villacoublay dokonano doświadczeń z samolotem, budowanym przez hiszpańskiego lotnika della Cierwa. Osobliwością nowego samolotu jest to, że w środku korpusu samolotu znajdują się skrzydła motorowe w formie wachlarza, które umożliwiają samolotowi wzbijanie się pionowo w górę w powietrze i opadanie również pionowo na ziemię, a także zawisnięcie bez ruchu w powietrzu.

Wczorajsza próba wypadła pomysłnie. Lotnikom udało się kilkakrotnie wzbic się pionowo w górę i zawisnąć w powietrzu dłużej niż przez godzinę.

Z różnych stron.

— Prezes międzynarodowej konfederacji studentów Jan Balfinski-Jundził wyjechał do Stanów Zjedn. na zaproszenie studentów amerykańskich. Podczas swego pobytu p. Balfinski zwiędził szereg miast uniwersyteckich i wygłosi cykl odczytów informacyjnych o Confederation Internationale d'Etudiants.

— Dzienniki paryskie donoszą, że pewien były oficer gruźliści, oburzony postępowaniem bolszewików w stosunku do jego rodaków, pobił sekretarza ambasady sowieckiej.

— Według wiadomości z Aleppo, pochodzącej ze źródeł angielskich, powstancy podjęli ponownie w północnej Syrii kroki nieprzyjaźielskie.

— Poseł rumuński w Bernie oraz dyrektor departamentu politycznego rady związkowej podpisali układ w sprawie pojednawczego i rozjemczego załatwienia sporów pomiędzy Szwajcarią i Rumunią oraz układ o uregulowanie kwestyj prawnych między obu państwami.

Z ostatniej chwili.

(Od własnego korespondenta „Głosu Pomorskiego.”)

203 tys. zł. na cele opieki społecznej Pomorza.

Toruń, 5. II. (A.W.) Według komunikatu biura prasowego pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego udzielono na cele opieki społecznej za czas od października 1925 r. do lutego br. łączną sumę 203.361.87 zł.

Kompromis w sprawie strajku tramwajarzy.

Związek Tramwajarzy Chrześ. Demokracji przeciwko przewlokaniu strajku.

Warszawa, 5. II. (Tel. wł.) Dziś prawdopodobnie koło południa ruszą tramwaje. Wczoraj na konferencji w Ministerstwie Pracy prezydent miasta Warszawy Jabłoński złożył oświadczenie, że magistrat utrzymuje bez zmiany warunki pracy i pracy na podstawie dotychczasowych umów do dnia 31 marca br. Następnie magistrat upoważnił dyrektora tramwaji do zawarcia umowy zbiorowej z pracownikami na dotychczasowych warunkach do dnia 1 kwietnia b. r. W końcu magistrat demaga się, aby pracownicy tramwajowi przystąpili do pracy. Przedstawiciele magistratu zaznaczyli, że powyższe ustępstwo uważa za ostateczne.

Po kilkugodzinnych naradach delegacji związku złożyli oświadczenie, że deklarację magistratu przyjmują do wiadomości. Litwini zstępują podjąć się w tym

wypadku, jeżeli magistrat lub dyrekcja tramwaji zapewni że pozostałe postulaty tramwajarzy załatwione będą w drodze kompromisu do 1-go kwietnia br.

Związek kierujący strajkiem na dziś rano o godz. 10-tej zwołał walne zebranie tramwajarzy. Na zebraniu tem zdecydowana będzie sprawa powrotu do pracy lub dalszego strajku.

Związek Tramwajarzy Ch. Dem. złożył deklarację, że wskutek oświadczenia magistratu nie będzie zajmował w dalszym ciągu stanowiska neutralnego, ale za całkowite lub częściowe przewleknięcie strajku czyni całkowicie odpowiedzialnym związek, które chce nad strajkującymi kierować, tj. P. P. S. i N. P. R.

Samobójstwo naczelnika więzienia karnego.

Warszawa 5. 2. Tel. wł. Wczoraj o godz. 6-tej wieczorem pozbawił się życia wystrzałem z rewolweru naczelnik więzienia karnego przy ulicy Długiej nr. 52 Witold Rakowski. Przyczyną samobójstwa była prawdopodobnie nieuleczalna choroba. Zmarły pozostawił szereg listów, między innymi list do władz bezpieczeństwa w którym prosił władze bezpieczeństwa aby ni-

kogo nie winiły z powodu jego śmierci. Rakowski pozostawał od 7 lat na posterunku naczelnika więzienia w stolicy i za gorliwą służbę odznaczony był całym szeregiem orderów i medalów. Podobno w ubiegłym roku zamierzał pozbawić się życia, jednak przeszkodziła mu w tem żona.

Tajemniczy strzał w Cytadeli.

Morderstwo czy samobójstwo.

Warszawa, 5. II. (A.W.) Wczoraj wieczorem usłyszano w Cytadeli strzał, poczem patrol policyjny natknął się na dającego słabe znaki życia człowieka, który zmarł przed nadejściem lekarza. Okazało się, że jest to

kierowca samochodowy Henryk Kowalski. Ponieważ na miejscu nie znaleziono żadnej broni — nie wiadomo czy ma się do czynienia z morderstwem czy z samobójstwem.

Odwiedziny wojewody Wachowiaka na Kaszubach.

Rybaacy i wieśniacy witali wojewodę entuzjastycznie.

Grudziądz, 5 lutego.

Pan Wojewoda Pomorski, po ukończeniu prac Pomorskiej Komisji Oszczędnościowej w Gdańsku, zwiedził nieoficjalnie częściowo nawet incognito razem z p. starostą krajowym dr. Wybiekim i w towarzystwie sekretarza, powiaty pucki, wejherowski i kartuski.

W niedziele podjął p. Wojewoda uciążliwą podróż na drugą stronę jeziora Żarnowieckiego, gdzie jest jedyna wioska do Polski należąca: Nadole. Wśród ludności zjawienie się p. Wojewody w Nadolu wywołało łatwo zrozumiałe zaokeńczenie. P. Wojewoda

odwiedził prawie wszystkich gospodarzy i rybaków witany szczerze przez całą ludność.

Wracając zatrzymał się w Łubkowie poczem pod wieczór był w Swarzewie a później przyjął zaproszenie znanego działacza ks. Witkowskiego z Mechowskiego, gdzie się spotkał z przedstawicielami duchowieństwa. Następnie odwiedził p. Wojewoda powiat Wejherowski zaś w święto 2. b. m. był w Sierakowicach na samie poczem gościł go znany patryjota dawny poseł ks. Łosiński. Pod wieczór wyjechał p. Wojewoda przez Żukowo do Gdańska skąd wrócił do Torunia.

Ludność katolicka Warszawy przeciwko ślubom cywilnym i rozwodom.

Warszawa, 4. 2. Na ostatnim wiecu ludności stolicy w sprawie ślubów cywilnych i rozwodów dla katolików, powzięto następującą rezolucję:

„Religia katolicka nie może uznać takiej ustawy, która wprowadziłaby śluby cywilne i rozwody dla

katolików, ponieważ odbiera on ślubom małżeńskim znaczenie religijne i charakter sakramentalny.

Ustawa taka rozbiłaby rodziny i wyrzuciłaby na bruk kobiety. Owa ustawa stałaby też w sprzeczności z konstytucją“.

MIECZYŚLAW ROŚCISZEWSKI

Tryumf serca.

Powieść popularna na tle życia fabrycznego. (30)

— Jesteśmy przyjaciółmi, nieprawdaz, szczerymi przyjaciółmi, i nie mamy potrzeby grać ze sobą kome-dyj. Otóż, powiem ci otwarcie, że wiadomość o twoim ożenku z córką pana Dobranickiego, zrobiła na mnie bardzo złe wrażenie. Skombinowałem odrazu, że już nie jesteś tym samym. Wywróciłeś kozia, powiedziliby nasi malcy. Ale ja się nie lubię wdawać w udawanki. Zrozumiałem cię odrazu, jakim cię tylko zobaczył i przyrzekłem sobie zrobić ci przysługę.

— Słucham.

— Od kilku dni, kiedy tu przyjechał, nie traciłem czasu. Gadałem z twymi robotnikami. Szanują i ciebie i twego ojca Bąka, a no boć z nich wyszedłeś, do licha. Nie są oni tacy głupi i wiedza, że wy dwaj ogarnęliście tutaj całą maszynę pracy i że pan Dobranicki daje tylko firmę.

Piotr przerwał.

— Myła się. Mój teść jest bardzo czynny, bardzo kompetentny.

— Ale nie zna swoich podwładnych — zaprzeczył Adam. Chcesz dowodu? Daje im za werkmistrza najstarszego wiekiem; jest nim niejaki Dłubalski. Ci ludzie prowadzą go za koniec nosa. Heż na tem traci interes, mój drogi? Lada dzień ta metoda dobrośliwości wypłata wam szkaradnego figla. Ludziom trzeba imponować, inaczej rządzić nimi nie można!

— Heż to razy — zwierzał się Piotr — powtarzałem to samo teściowi.

Znalazł wreszcie kogoś, przed kim się mógł wywnętrzyć. Za długo trapił się w sobie, ażeby ta rozmowa nie wydobyla go z rezerwy

— We dwóch — zawołał Piotr — dokonalibyśmy dużo dobrego. Tybyś mnie podtrzymywał, mógłbym liczyć na ciebie. Burzuje są ślepi, nieświadomi. Umieją tylko decydować się w jednym sensie lub drugim. Bądź tylko trochę cierpliwym, Adamie.

Następnych wieczorów Piotr spotykał się znowu z kolegą w gospodzie. Adam pochlebiał jego dumie i, powołując się na jego wykształcenie, przepowiadał erę, w której wiedza dominować będzie, wiedza ze swemi prawami, nie tak surowymi, jak zasady moralne. Ten kandydat na anarchię okazywał się drakańskim, byle tylko zachować władzę.

Pogadanki te zachwyciły Piotra. Dom wydawał mu się mniej miłym; już mu zbrzydło życie rodzinne. Późno w nocy rozstawał się ze swym obłudnym doradcą, a nazajutrz, pod pozorem wypróbowania nowego wynalazku, przechodził przez warsztaty. Niby wypadkowo spostrzegł jakąś niedokładność, skazał robotnika na grzywnę i ostro wpadł na werkmistrza Dłubalskiego.

Pan Dobranicki, którego powiadomiono o tem za-ściu, okazał, nie bez rozważki, swoje niezadowolnienie.

— Jestem czy nie jestem pańskim współpracownikiem? — oburzył się Piotr. — Mam czy nie mam tytułu dyrektora? Jeżeli się pan spuści na Dłubalskiego, to pana okradna, ja to wykryłem!

— Tylko proszę, bez żadnych rekryminacji, — przerwał pan Dobranicki. — Zadowolnij się swemi wynalazkami, Reszta mnie zostaw.

— Jak pan uważa — odparł Piotr. — Tylko jeżeli spotka pana nieszczęście, niechże je pan przypisze samemu sobie.

Pewnej środy zięć szejfa przybył do gospody strasznie zgniewany.

— Już mi zaczynają wymawiać zbyt częste wychodzenie wieczorami. — rzekł do Adama. — Nie mam nawet prawa spacerowania do woli. Zabraniają mi zaj-

FRANCUSKI MONOPOL TYTONIOWY

Francuska Izba deputowanych po przyjęciu postanowienia projektu finansowego, mówiącego o obowiązkach składania pod przysięgą przez podatników deklaracji o ich dochodach które podlegają danemu podatkowi.

W dalszym ciągu dyskusji w izbie deputowanych nad ustawą finansową dep. Molinie bronił kontrprojektu, przewidującego utworzenie kas amortyzacyjnych, których fundusze byłyby zagwarantowane dochodami z niektórych monopolów. Podobnie jak i Molinie, dep. Baudry d'Asson domagał się utworzenia kasy amortyzacyjnej, zagwarantowanej eksploatacją przemysłu i dochodami niektórych monopolów. Min. Doumer oświadczył, iż każdy posiada prawo przedkładania rządowi projektów finansowych, jednakże minister nie otrzymał jeszcze żadnej odpowiedniej propozycji. Minister rozpatrzy jedynie takie projekty, które będą możliwe do zrealizowania.

Dep. Bouillon Laffont radykał lewicowy przypomniał, że de Lasterie otrzymał w roku 1924 od prezesa rady administracyjnej i dyrektora Societe Generale propozycję w sprawie wydzierżawienia monopolu tytoniowego, co mogłoby przynieść 25 miliardów franków. Propozycje te — zdaniem mówcy — winny być wzięte pod uwagę z pośród propozycji, postawionych w sprawie obciążenia podatków.

Minister Doumer zaznaczył, że nie znalazł nigdy śladu podobnych propozycji i podkreślił przytem, iż zawsze gotów jest propozycji takiej wysłuchać.

POSIEDZENIE RADY MINISTRÓW.

Warszawa, 3. 2. (PAT.) Rada Ministrów na posiedzeniu w dn. 3 lutego br. po przeprowadzeniu dyskusji nad sprawą podatku majątkowego postanowiła przed powzięciem decyzji merytorycznej zasięgnąć opinii rzeczoznawców w tej sprawie, poczem uchwaliła kredyt dla samorządu m. Łodzi na roboty inwestycyjne w celu zatrudnienia bezrobotnych.

Strajk kąt w Nowym Yorku.

Pisma amerykańskie donoszą, że kąt nowojorski zastrajkował, ponieważ nie uwzględniono jego próśby o podwyższenie pensji. Dotychczas dostawał kąt Hulbert za jednorazowe wykonanie swej funkcji 150 dolarów, ale to go nie zadawala. Dzięki strajkowi kanta ocalało na pewien czas 6-ciu skazańców. (CEPS).

PIESZO Z TASZKIENU DO WŁADYWOSTOKU.

W tych dniach przybył do Górnego Udińska sportowiec Sjemini, który odbywa pieszą podróż z Taszkientu do Władywostoku.

Dotychczas w ciągu 7 miesięcy i 10 dni przebył on około 7,500 wiorst. (CEPS).

7 GODZIN NA MASZCIE ANTENY.

Moskwa. (CEPS.) Ze względu na silne mrozy nie mogła stacja radiotelegraficzna w Rostowie n. D. w ostatnich dniach przeprowadzić wysyłania, gdyż anteny pokryte były warstwą lodu, dosięgającą 25 cm. grubości.

Pewien robotnik został wyciągnięty na maszt do wysokości 75 metrów w celu usunięcia przeszkody.

Ponieważ jednak urządzenie wyciągowe nagle się zerwało musiał robotnik przez siedem godzin pozostać na maszcie, dopóki po długich usiłowaniach nie udało się sprowadzić go na dół. Ze swego zadania wszak się wywiązał.

ANARCHIŚCI I PODPALACZE.

W mieście Bordeaux (Francja) i w jego okolicy szerzą się od dłuższego czasu gwałtowne pożary, których przyczyną nie można dojść.

Policia francuska twierdzi, iż sprawcami tych zamachów obliczonych na wywołanie zamieszania i paniki są anarchiści hiszpańscy, wykazujący od dłuższego czasu wzmoczoną żywotność swej krecej roboty.

— mowiania się robotnikami. Poprośtu, wytrzymać trudno!

— Ach, jakżeś ty naiwny — zawołał Piwnicki, uderzając w stół. — Chcesz żebym ci prawdę powiedział? Otóż, mojem zdaniem, twój teść jest zazdrosny o pana Bąka i o ciebie. Do licha, toć to nie trudne do zrozumienia. Cyfry obrotu podwoiły się niemal od czasu, jakżeście wy zaczęli się zajmować tkalniam... Przecież to zaczyna być głośno i pan Dobranicki lęka się o swoją osobistą reputację!

Nie dali sobie schadzki na dzień następny. Tego dnia pan Dobranicki w towarzystwie Wojciecha Bąka wyjechał o świecie samochodem za kupnem wełny w okolicy. Piotr nie mógł opuszczać młodej żony.

Dzień minął bez wypadków. Później niż w zwykłej porze Piotr wyszedł z biura. Na dworze pierwsze chłody jesienne mroziły wilgotną ziemię. Powstał wiatr wschodni; hulał po zwiedzionych liściach. Janka oczekiwiała męża na progu sieni.

— Czy nasi ojcowie nie zajechali do fabryki? — pytała.

— Nie. Która godzina?

— Ósma, — odparła niespokojnym głosem.

On ją upewnił.

— Wszak mprzedzili nas, że wrócą zapewne bardzo

późno. — Noc jest czarna zanadto, — zauważyła Janka.

Szukał ją.

— Cóż znowu! Teraz chyba nie masz potrzeby się niepokoić. Bo cóż ryzykują? Jakób jest doskonałym szoferem. Zna wyśmienicie całą okolice. Przyjada lada chwila. Siadamy do stołu. Umieram z głodu.

Nakrycie było przygotowane dla czworga osób.

— Proszę zdjąć dwa talerze, — rozkazał Piotr lokajowi.

Usiadł naprost żony

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Sprawy społeczno-gospodarcze.

Polska a Rosja.

TERYTORJALNE POŁOŻENIE RZPLTEJ A NASZA EKSPANZJA GOSPODARCZA.

Dziejowa tragedia! — Czy zdolamy handel tranzytowy ująć w swoje ręce? — Dwa głosy sowieckich delegatów. — Pierwsze jaskółki przedwstępnych rokowań traktatowych z Rosją.

Grudziądz, dnia 5. 22. 1926.

Dwa niezmiernie ważne zdarzenia miały miejsce ostatnio na arenie życia gospodarczego. Pierwsze, to otwarcie Izby Przemysłowo-Handlowej Polski i ZSSR. w Warszawie, drugie, to powołanie do życia specjalnie dla handlu z Rosją zorganizowanego towarzystwa przemysłowców „Polros”, które złożyło już zawręcz umowę koncesyjną z rządem ZSSR. Stosunki handlowe między Polską i Rosją przybierają się coraz to bardziej w realne szaty.

Polsko sowiecki obrót handlowy z dnia na dzień rośnie. W roku 1924 przywóz z Rosji wynosił 4,932,000 złotych, w 1925 r. wzrósł on do 8,753,000 zł. Wywóz z Polski do Rosji za ten sam upływ czasu wzrósł prawie trzykrotnie, w r. 1924 wynosił on 11,418,000 zł., w r. 1925 — 32,597,000 zł.

Nasze terytorjalne położenie zmusi nas wcześniej, czy później do rozbudowy stosunków wymiennych i zadzierzgnięcia silniejszych węzłów handlowych z tym naszym największym sąsiadem od wschodu.

Z punktu widzenia czysto ekonomicznego i kupieckiego rozwinięcie eksportu z Polski na Wschód ma bodaj najważniejsze znaczenie. Nie należy o tem nigdy zapominać, że Rosja jest bezdenną kopalnią surowców, a jednocześnie najlepszym rynkiem zbytu na nasze produkty gotowe.

Przemysł rosyjski, jeszcze z czasów przedwojennych, nigdy nie wystarczał dla potrzeb krajowych, obecnie po wojnie został on doszczętnie zrujnowany. Zupełnie słusznie zarządził dyr. dep. handl. przy min. P. i H. p. Gliwic, podczas swego pobytu w Grudziądzu, że chłop rosyjski cierpi niezmiernie na głód gotowych towarów, że brak mu najpotrzebniejszych przedmiotów, jak np. butów, odzieży, kos, plugów i innych sprzętów rolniczych, że za swoje wytwory, jak zboże, bydło, skóry, żąda on gotowych wytworów przemysłowych a nie sowieckich rubli.

Ta wielka potrzeba muzyka rosyjskiego zmusiła rząd sowiecki, bez względu na sprzeczne względy polityczne, do przedsięwzięcia pierwszych przedwstępnych kroków do traktatowych rokowań z Polską. Specjalna misja sowiecka zawitała już do Polski; po wstępnych naradach w Warszawie udała się ona do Krakowa.

Przedstawicielom prasy krakowskiej udało się nazywać dwa wywiady prasowe z prezesem misji handlowej p. Nazarenkusem i prezesem delegacji sowieckiej p. Daniszewskim. Obydwaj ci panowie stwierdzają konieczność silniejszego zadzierzgnięcia węzłów gospodarczych między tymi dwoma krajami.

Na specjalną uwagę zasługuje oświadczenie p. Daniszewskiego, który otwarcie się przyznaje do zupełnego braku w Rosji sił technicznych, kupieckich i kulturalnych. Polscy kupcy, przemysłowcy, leśnicy, inżynierowie technicy będą mogli w przyszłości, tak zresztą, jak to miało miejsce częściowo i przed wojną, objąć naczelną rolę w kierownictwie wytwórczością w Rosji. Będą oni mieli stanowczo pierwszeństwo przed inżynierami itd. niemieckimi.

Polacy nie mogą się jednak dać wyprzedzić Niemcom, nie można dopuścić do tego, aby Rosja miała zostać gospodarczą kolonią Niemiec. Gospodarcze położenie Polski jest tego rodzaju, że przez jej terytorjum musi iść wielki handel tranzytowy z Zachodu na Wschód. Od nas samych zależy, aby się nie powtórzyła nasza tragedia dziejowa. Polska nie może, jak to ongiś bywało, być tylko biernym widzem tego handlu. Polska musi ująć handel tranzytowy w swoje ręce, lub przynajmniej brać w nim zdecydowany udział.

W handlu wschodniej części Europy i Azji z Europą zachodnią powinien pośredniczyć polski kupiec. Spojrząwszy do uniwersyteckiego podręcznika prof. Kutrzeby „Historja ustroju Polski”, czytamy tam, że kupiectwo z czasów przedrozbiorowych nie dorosło do tego wielkiego zadania, nie potrafiło wielki handel tranzytowy przez Polskę ująć w swoje ręce. Warunki dla rozwoju polskiego pośrednictwa w czasach dawnych były o wiele cięższe aniżeli to ma miejsce dzisiaj, dzięki gniotącej przewadze stanu szlacheckiego nad innymi stanami. Obecnie rzeczy te uległy radykalnej zmianie.

Należy arzeż mieć nadzieję, że polskie kupiectwo nie zagrzeje gruszek w popiele, że będzie potrafiło wziąć z tyfisu warunków przyrodniczych (terytorjalnych) należny mu udział w zyskach z tego handlu. Przyczyni się to najlepiej do wzrostu bogactwa naszego narodu. Trzeba tylko skrupulatnie badać sowieckie rynki handlowe i przemysłowe, ich ustrój polityczny i prawny a nawet język rosyjski, ażeby mózgi w handlu z Rosją odgrywać zdecydowany udział.

W roku 1921 piszący te słowa studiował w Wiedniu, gdzie wydziały leśne i handlu eksportowego miały na wyższych uczelniach o typie akademickim specjalną katedrę języka rosyjskiego, z których setki Niemców korzystało. W taki sposób Niemcy już od wielu lat przygotowywali się do zalewu całej rosyjskiej wytwórczości. Mamy tu do czynienia ze sławnym „Drang nach Osten”.

Nic dziwnego, że Rosjanie instynktownie bronią się przed tą germańską ekspansją. Co uwiadcznia się w powyższych przytoczonych słowach prezesa delegacji sowieckiej, zachęcających polskich inżynierów i polskich kupców do wejścia w ściślejszy kontakt z Rosją, ażeby na tej drodze uzyskać pewną przeciwwagę w stosunku do

Niemiec. Całe polskie społeczeństwo winno wreszcie sobie uświadomić wielką rolę wejścia na normalne tory polsko-rosyjskich stosunków wymiennych.

Prasa codzienna i ekonomiczna stanowczo za mało zainteresowania wykazuje w tym kierunku. Czy mamy dać się wyprzedzić Niemcom? Nawet, gdyby względy polityczne okazały się, w najbliższej przyszłości silniejsze, nie trzeba zapominać o tem, że do normalnych sto-

sunków gospodarczych z Rosją, wcześniej czy później dojść musi. Najwyższy czas, aby zainteresowane sfery zajęły się skrupulatnym badaniem rynków wschodnich. Za materiał źródłowy dla tych badań, może służyć, między innymi, specjalny dodatek Agencji Wschodniej z 30. 1. 1926, wydany z okazji otwarcia Izby Przemysłowo-Handlowej Polski i ZSSR, w Warszawie.

Jerzy Kruszewski.

Sowieccy delegaci zwiedzili fabryki w Łodzi.

Łódź, 4. 2. PAT. W dniu dzisiejszym przybyła ze Sosnowca o godz. 9 rano wycieczka gospodarczych przedstawicieli urzędowych sfer sowieckich, którzy uczestniczyli w otwarciu polsko-rosyjskiej izby handlowej w Warszawie. Wycieczkę przywitani na dworcu kaliskim przedstawiciele województwa i przemysłu. Po śniadaniu w Grand Hotelu goście udali się na zwiedzenie fabryk, poczem odbyło się wydane przez związek

przemysłu włókienniczego w państwie polskim śniadanie w Grand Hotelu z udziałem p. wojewody Darowskiego oraz licznych gości ze sfer przemysłowych. Po śniadaniu goście udali się na zwiedzenie fabryki towarzystwa akcyjnego „Poznański” oraz szkoły miejskiej przy ul. Drewnowskiej, poczem pociągiem bezpośrednim o godz. 6.40 po południu odjechali do Warszawy.

Z posiedzenia komisji traktatowej do rokowań z Niemcami.

Warszawa, 4. 2. PAT. W ministerstwie Przemysłu i Handlu odbyło się posiedzenie komisji traktatowej pod przewodnictwem prezesa Płucisńskiego i przy udziale podsekretarza stanu p. Doleżala, dyrektora Gliwicza i p. Dobrzańskiego oraz przedstawicieli zrzeszeń zawodowych z całej Polski, na którym radca M. P. i H. p. Rin-

gwan zreferował na wstępie przebieg dotychczasowych negocjacji handlowych niemiecko-polskich oraz ostatnie żądania celne Niemiec. Po dłuższej dyskusji ustalono opinie, że żądania celne Niemiec należy rozpatrywać w poszczególnych komisjach branżowych. Posiedzenie komisji odbędzie się w najbliższym czasie.

Wymiana zdań nad projektem ustawy przemysłowej.

Komisja przemysłowo-handlowa zakończyła dziś rozprawę główną nad projektem ustawy przemysłowej. Pos. Rosenblatt sprzeciwił się zasadniczo przymusowości organizacji rzemieślniczych, przyczem dodał, że przewidziany w ustawie system wywalania mistrzów przy tej konstrukcji ustawy w praktyce może być wyzyskany przeciwko rzemieślnikom żydowskim. Jeżeli zasada przymusowości będzie w ustawie utrzymana, klub mówcy będzie zmuszony głosować przeciwko ustawie. Pos. Langner (Wyzw.), postawił szereg zarzutów części ustawy, traktującej o przemyśle określonym.

Ponieważ zdaniem mówcy cała ustawa skonstruowana jest niekonsekwentnie, zgłasza wniosek o przejście nad projektem ustawy do porządku dziennego i wezwanie rządu do najrychlejszego przedłożenia projektu ustawy, obejmującej i samorządową gospodarkę. Wobec wskazanych przez mówców wad i usterek pos. Szczerkowski (PPS) proponuje wybór podkomisji z 7 osób, któraby projekt ostatecznie przygotowała. Po przemówieniu pos. Wartalskiego, komisja odrzuciła wnioski pp. Langnera i Szczerkowskiego, uchwalając przejście do dyskusji szczegółowej nad projektem.

Polsko-rosyjska współpraca.

„Ostec Śląski” pisze: W związku z przyjazdem do Katowic rosyjskiej delegacji Izby Handlowej polsko-rosyjskiej dziennik umieszcza obszerny artykuł, w którym wypowiada się za oparciem naszej polityki handlowej względem Rosji na podziale Europy na obozy według przesłanek gospodarczych, a nie politycznych. Wobec geograficznego położenia Polski przeznaczony jest do roli pośrednika między Europą

a całym Wschodem. Nawiazanie ścisłych stosunków z Z. S. S. R. stanowi dla Polski, a szczególnie dla Górnego Śląska warunek pomyślnego rozwoju gospodarczego. Współpraca polsko-rosyjska na polu handlowym niechybnie wpłynie dodatnio na stosunki polityczne obu państw romańskich, który przeciwstawi się imperjalizmowi żywiołów anglo-germańskich.

O gatunek importowanych przez Sowietów towarów włókienniczych.

Według sprawozdań specjalnej komisji, rząd SSSR otrzymuje z różnych prowincji Związku Sowieckiego skargi na gatunki importowanych towarów włókienniczych. Ludność miejscowa zwraca masowo zakupione towary.

W związku z tem wszystkie przedstawicielstwa handlowe ZSSR, otrzymały polecenie ściślejszego kontrolowania zakupywanych towarów włókienniczych.

Rada syndykatów w Związku Sowieckim.

W tych dniach odbyło się w Moskwie zebranie przedstawicieli syndykatów i Rad Zjazdów poszczególnych dziedzin przemysłu. Na zebraniu tem uznano za konieczne utworzyć Radę Syndykatów o charakterze

samodzielnej organizacji. Między innymi Rada Syndykatów zająć się ma sprawami eksportu i importu towarów i surowców niezbędnych dla przemysłu. (Vars.).

Komunikat Zw. Tow. Kupieckich.

— PROLONGOWANIE TERMINÓW NA ULGOWĄ ODPRAWĘ CELNĄ TOWARÓW. Na podstawie rozporządzenia z dnia 22 stycznia br. (Dz. U. R. P. Nr. 3/26 poz. 57. Termin 31 stycznia 1926 r. dla korzystania z ulg celnych jeśli umowa zakupu została zawartą przed dniem 1 sierpnia 1925 r. został przedłużony do 15 marca. Ponadto minister skarbu może prolongować wydane już pozwolenia na ulgową odprawę celną towarów, objętych rozporządzeniem z dnia 9 grudnia 1925 o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 123 poz. 879). Ministerstwo Skarbu może prolongować wydane przed 1 sierpnia 1925 r. pozwolenia na ulgową odprawę celną towarów, objętych rozporządzeniem z dnia 11 kwietnia 25 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 39 poz. 272), o ile podania o prolongację były złożone przed dniem 1 lutego 1926 r. Towary wymienione w par. 1-ym rozporządzenia z dnia 11 kwietnia 1925, o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 39/25 poz. 272) mogą korzystać z przewidzianych w tym rozporządzeniu ulg celnych, jeśli przed dniem 1 sierpnia 1926 r. były wydane reskrypty o zakredytowaniu należności celnych, przypadających od tych towarów. Towary te opłacają ulgowe cła podług stawek celnych, obowiązujących w chwili zgłoszenia towaru do odprawy, przyczem wysokość ulgi określona będzie na podstawie rozporządzenia z dnia 11 kwietnia 1925 o ulgach celnych.

— INTERPRETACJA ART. 61 USTAWY O WPROWADZENIU MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO. Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 31 grudnia 1925 r. l. 20483/D. A. M. W. a wyjaśniało, że w wypadkach, gdy fabryka zagraniczna posiada w Polsce swoją filię, obowiązana jest na naczyniach wypuszczonych w tej filii, wyrobów, umieszczać etykiety z napisem „Wyrób krajowy”, w nalepkę taką powinny być zaopatrzone również naczynia z napolami, których sama nazwa mogłaby wprowadzić w błąd spożywcy np. Rum Jamajka, Arak de Batawia, itp. Posługiwanie się przez firmy krajowe językiem obcym (lub żargonem) jest dozwolone, jeśli conajmniej firma wytwórcza i rodzaj wyrobu są również w języku polskim oznaczone. Pod nakazem wymienienia rodzaju wódki należy rozumieć obowiązek umieszczenia napisu orzekającego gatunek i smak: wódka czysta, gorzka, wiśniowa, Mier miętowy, pomarańczowy itp. Wszystkie wódki, których nazwa wskazuje, że są wyrobione ze szczególnych gatunków spirytusu (śliwowica, winiak, rum, starka, żytniówka itp. nie mogą zawierać innego spirytusu, jak tylko odpowiedzialacy ich nazwie. Inne wyroby tego rodzaju, wolno wydawać z fabryk jedynie po oznaczeniu ich etykieta, jako „Mieszana”. Na naczyniach, w których spirytus (alkohol etylowy) nie posiada innych domieszek prócz czystej wody, ma się umieszczać na etykietcie napis „Wódka czysta” i cenę sprzedażną. Wszelkie dopisy jak np. podwójnie, potrójnie oczyszczona, wysokie liczbę 40, 45, 50, 57, Półspirytus, Poznańska itp. są wzbronione. Wszelkie wyroby krajowe winy mieć na etykietcie wymienioną nazwę firmy jej adres, oraz ilość i moc płynu w naczyniu.

Zwracamy uwagę członkom Związku Towarzystw Kupieckich na Pom., że w myśl okólnika wszystkie powyższe przepisy winny być niezwłocznie stosowane, niezależnie od posiadanych zapasów niewłaściwych etykiet, celem uniknięcia niezdrównej konkurencji handlowej, z powodu której cierpią firmy uczciwe, oraz interes spożywczy, podlegający na urzędowej kontroli wyrobu wódek. M-stwo Skarbu poleciło równocześnie w razie stwierdzenia nadużyć nie tylko pociągać winnych do odpowiedzialności, ale również donosić o tem Dyrekcji Monopoli Spirytusowego, celem pozbawienia winnych prawa korzystania z kredytu.

— CZĘŚCIOWA ZMIANA ZAGRANICZNEJ TARYFY TELEGRAFICZNEJ. Od 30 stycznia br. opłata od wyrazu telegramu zwykłego wynosi 10 cent., przyczem tę opłatę przelicza się na złote polskie według obowiązującej każdorazowo równowartości złotego polskiego do franka złotego.

— DODATKOWY CENNIK DETALICZNEJ SPRZEDAŻY SPECJALNYCH WYROBÓW TYTONIOWYCH. Z dniem 30 stycznia ustaloła została cena 1 kg. tytoni „Purścizan” i „Hercegowina” na zł 120.

— NOWA TAKSA APTEKARSKA zaczęła obowiązywać z dniem 30 stycznia br. na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 stycznia 1926 r.

Składajcie ofiary na Tanią Kuchnię dla inteligencji bezrobotnej.

Pan min. Zdziechowski o zagadnieniach budżetowych i walutowych.

W dniu 4 bm. odbyła się u p. min. Zdziechowskiego konferencja prasowa, na której p. minister udzielał wyjaśnień w aktualnych sprawach budżetowych i walutowych. Poniżej przytaczamy kilka najważniejszych szczegółów z przemówienia p. min. Zdziechowskiego.

„Równowaga budżetowa jest podstawą zdrowych finansów. Musimy osiągnąć ją własnymi siłami. Nie starczy jednak zrównoważyć budżet, lecz trzeba zabezpieczyć się przed jakimkolwiek deficytem budżetowym w przyszłości. Można to osiągnąć przez zmianę pewnych ustaw, zwłaszcza o poborach urzędników państwowych, w dziedzinie reorganizacji przedsiębiorstw rządowych oraz całej machiny biurokratycznej oraz przez unikanie niepotrzebnych wydatków. Spadek złotego i wzrost kosztów utrzymania sprawiły, że budżet na rok 1926 wykazuje deficyt przeszło 200 milionów zł.

Rząd spodziewa się wyrównać niedobór budżetowy dochodami z przedsiębiorstw państwowych, a w razie gdyby to się nie udało, to budżet w drodze najdalej idących oszczędności w rubryce wydatków nie może przekroczyć sumy 1520 milj. zł. Najważniejszym zadaniem rządu będzie osiągnięcie za wszelką cenę równowagi budżetowej.

Na zakończenie oświadczył p. minister, że będzie dążyć do stabilizacji złotego tak aby w miarę stopniowej poprawy kursu złotego, ceny spadły w odpowiednim stosunku, przygotowując grunt do powrotu złotego do parytetu. W ten sposób będzie można osiągnąć ustabilizowanie złotego na kursie parytetu przy jednoczesnym doprowadzeniu cen do poziomu odpowiadającego faktycznej sile nabywczej naszej waluty.

Pożyczka włoska.

Dnia 2 bm. b. Minister Przemysłu i Handlu inż. Klarner w towarzystwie urzędnika Min. Skarbu p. Taubego udał się do Mediolanu celem przeprowadzenia rokowań z „Banca Commerciale” w sprawie ułożenia się z tym bankiem co do uregulowania istniejącego między nim a Rządem Polskim stosunku

Kredytowego w związku z propozycjami, uczynionymi Rządowi Polskiemu przez Bankers Trust. W Mediolanie Pan Klarner spotka się zapewne również z przedstawicielami Bankers Trustu. Zainteresowanymi w sprawie rokowań p. Klarnera z „Banca Commerciale”.

Protestowanie weksli.

Kilka klubów poselskich wniosło do łaski marszałkowskiej wnioski w sprawie znalezienia rozporządzenia Prezydenta Rzplitej, w kierunku protestu weksli. Nowela przewiduje sporządzanie protestów zarówno przez notariuszy, jak przez sady i urzędy pocztowe, podając jako motyw, że przy

obecnym kryzysie gospodarczym wielu dłużników bez złości woli nie może dotrzymywać terminów płatności, a protesty w obecnym trybie postępowania powodują znaczne obciążenie dłużników.

W sprawie przesyłek dolarowych z Ameryki.

Wobec rozświecania mylnych informacji, jakoby przesyłki dolarowe naszych emigrantów z Ameryki zostały sobie przez kogoś przywłaszczone pismo wyjaśnia, że dolarami dysponował każdorazowo minister skarbu, pokrywając niemi zobowiązania Polski wobec zagranicy za mąkę, tłuszcz, pa-

rowozy i inne niezbędne towary. Sejm w zrozumieniu słuszności żądań obywateli polskich, którzy stracili na inflacji uchwalił w r. 1924 ustawę tzw. waloryzacyjną, przyznając wkładom dolarowym dolarowym wyższe stawki. Sprawa ta będzie niebawem załatwiona.

Sprawy podatkowe

— **POWIEKSZENIE PODATKÓW OBROTOWEGO I DOCHODOWEGO.** Pisma warszawskie donoszą z wiarygodnych źródeł, że zamierzają zmniejszyć podatki za rb. rząd nosi się z zamiarem powiększenia ich. Liczba płatników podatkowych wielce znalazła, natomiast rząd dąży do tego, aby ogólna suma podatków wynosiła o 15 milj. zł. więcej, niż w r. ub. Zie wrażeń wywołał w kołach rządowych fakt, zlikwidowania się kilkudziesięciu tysięcy przedsiębiorstw w styczniu. W ten sposób utracono pokaźną liczbę płatników podatkowych. Mimo to jest mocna tendencja, aby każde miasto płaciło tę samą sumę podatków, co dotychczas z nadwyżką 10 proc. Ponieważ obecnie mamy mniej przedsiębiorstw, wynika stąd, że pozostałe przedsiębiorstwa obciążone będą zwiększonymi podatkami. Jeżeli rząd naprawdę nie ustąpi z powyższego stanowiska, to bezwarunkowo nastąpi zupełna katastrofa w handlu i przemyśle. Obecny kryzys w kraju jest niewątpliwie rezultatem bezlitosnych, wielkich podatków. I można sobie łatwo wyobrazić co nas czeka w wypadku podobnego napięcia szruby podatkowej.

— **JAK WPŁYWAŁY PODATKI W ROKU 1924 I 1925.** Preliminarz budżetowy na r. 1924 przewidywał z danin publicznych i monopolii 1,072 milj. zł., wpłynęło zaś w tym roku 1,197,3 milj. zł. Preliminarz budżetowy na r. 1925 przewidywał z danin publicznych i monopolii 1,466 milj. zł., wpłynęło zaś 1,331,5 milj. zł. Same daniny publiczne preliniowane były w budżecie r. 1924 na sumę 983 milj. zł., wpłynęło zaś 1,043,7 milj. zł. W roku 1925 z danin publicznych preliniowano 1,103,6 milj. zł., wpłynęło zaś 936,9 milj. zł. Podatki bezpośrednie (bez majątkowego) preliniowane były w r. 1924 na 297,7 milj. zł., przyniosły zaś 292,8 milj. zł., w roku 1925 podatki bezpośrednie preliniowane były na 335 milj. zł., przyniosły zaś 364,5 milj. zł. Podatki pośrednie preliniowane były w r. 1924 na 173,7 milj. zł., przyniosły zaś 232,6 milj. zł., w r. 1925 podatki te preliniowane były na 93,5 milj. zł., przyniosły 112,4 milj. zł. Cła w roku 1924 preliniowane były na 120 milj. zł., przyniosły zaś 228,3 milj. zł., w r. 1925 cła preliniowane były na 270 milj. zł., przyniosły zaś 285,2 milj. zł. Opłaty stencelowe w r. 1924 preliniowane były na sumę 48,9 milj. zł., przyniosły zaś 79,7 milj. zł., w r. 1925 preliniowane były na 100 milj. zł., przyniosły zaś 114,2 milj. zł. Podatek majątkowy w r. 1924 preliniowany był na sumę 333 milj. zł., przyniosł zaś 199,3 milj. zł., w r. 1925 podatek ten preliniowany był na sumę 300 milj. zł., przyniosł 60,4 milj. zł. Monopole w r. 1924 przyniosły 89 milj. zł., przyniosły zaś 153,6 milj. zł., w r. 1925 przyniosły 362,4 milj. zł., przyniosły zaś 394,6 milj. zł.

Sprawy kupieckie

— **REZOLUCJE ZJAZDU BANKOWEGO W SPRAWIE KUPIECKICH KAS.** Na zjeździe kupieckich banków, który się odbył we wtorek, powzięte zostały 3 rezolucje, według których powinny być zakładane banki kupieckie w takich tylko miastach, które liczą ponad 5 tys. mieszkańców, i tylko wówczas, kiedy kasy te posiadają własny kapitał od 6 tys. kroków, celem utrzymania maksymalnego kredytu w Banku Polskim dla banków kupieckich jak również celem otrzymania odpowiedniego kredytu w Ameryce na mały procent dla tychże banków. Pożyczka, którą chce się otrzymać w Ameryce, powinna wyucść tyle co kapitał tych banków.

— **KUPIECTWO NASZE W OBLICZU RUINY.** Gaz. Por. podaje sprawozdanie z posiedzenia lwowskiej Kongregacji Kupieckiej, na której szeroko omawiano politykę gospodarczą rządu wobec kupiectwa. Mówcy, w szczególności przewodniczący p. Jan Sudhoff, ostro krytykował stosunek rządu do kupiectwa, nadmierne obciążenie podatkami i zmuszenie do redukcji, a nawet zupełnego zamykania warsztatów pracy. Na zakończenie uchwalono kilka rezolucji, m. in. kongregacja kupiecka wystąpiła z inicjatywą wspólnej akcji obojętnej całego Lwowskiego kupiectwa.

Banki.

— **BANK GOSPODARSTWA KRAJOWEGO W CIESZYNI NIE BĘDZIE ZLIKWIDOWANY.** Dyrektorem filii Banku Gospod. Krajowego w Cieszynie został p. Stefan Lapiński, dotychczasowy dyrektor filii tegoż banku w Wadowicach. Nominacja ta kładzie kres pogłoskom o zwińczeniu filii Banku Gospodarstwa Krajowego w Cieszynie.

— **ZRZESZENIE DROBNYCH AKCJONARJUSZY BANKU POLSKIEGO.** Wobec zbliżającego się terminu walnego zebrania akcjonariuszy Banku Polskiego, od pewnego czasu daje się zauważyć energiczną akcję w kierunku połączenia drobnych akcjonariuszy. Jak wiadomo posiadanie 25 akcji uprawnia do 1 głosu, 50 akcji do 2-ch itd. Skupienie wszystkich akcji dzierżonych przez drobnych akcjonariuszy, i takkolwiek nie zapewniłoby decyd. wpływu na przebieg waln. zgromadzenia, wystarczyłoby jednak do uczynienia w razie potrzeby zamieszania. Sfery zbliżone do Banku Polskiego nie przypisują tej akcji zbyt wielkiego znaczenia, liczą się bowiem z tem, iż drobnych akcjonariuszy jest obecnie niewiele. Dawniej było ich około 18 procent, dzisiaj procent ten obniżył się jeszcze, ponieważ duże ilości akcji zakupiła z tego źródła P. K. O. Bank Gospodarstwa Krajowego i B. P. Sama P. K. O. posiada około 28 000 akcji Banku Polskiego.

Życie robotnicze

— **ZMNIJSZENIE SIĘ BEZROBOCIA NA G. ŚLASKU.** Mimo, że zakłady przemysłowe nie zaprzestały jeszcze zwalniania robotników, daje się zauważyć na Górnym Śląsku w ostatnich paru tygodniach zmniejszanie się wzrostu bezrobocia. Jest nadzieja, że z chwilą rozpoczęcia budowy linii kolejowej Kalety Herby, co ma nastąpić w pierwszej połowie bm. liczba bezrobotnych znacznie się zmniejszy. Do żywienia tej nadziei uprawnia również fakt, że Sejm Śląski przyznał znaczne kredyty na budowę linii kolejowej Skoczów — Chybie i Ustroń — Wisła.

Kronika gospodarcza

— **O ZNIŻKĘ CENY MAKI I CHLEBA.** W związku ze zniżką ceny żyta urząd walki z lichwą zwrócił się do miłnow warszawskich z żądaniem poddania rewizji cen maki. W razie zniżki ceny maki nastąpiłoby obniżenie ceny chleba.

— **ZAMIERZONA REORGANIZACJA W MINISTERSTWIE SKARBŪ.** W związku z ogólnymi projektami reformy administracji dowiadujemy się, że rząd zamierza między innymi przeprowadzić reorganizację administracji w Ministerstwie Skarbu. Reorganizacja dotyczyć ma Departamentu kasowego i budżetowego. Przytem na miejsce skasowanego jednego z departamentów ma powstać nowy departament o szerszym zakresie działania. Sprawy reorganizacji tej ma być zdecydowana w najbliższych dniach.

— **URUCHOMIENIE SPŁAWU NA NIEMNIE?** Wileńska „Cajt” z dnia 3-go lutego powtarza za litewskim dziennikiem urzędowym rozporządzenie o spławie na Niemnie. Spław ten został przez rząd litewski otwarty dla transportów drzewnych pod flagą litewską. Wszystkie państwa sąsiadujące są równouprawnione w korzystaniu ze spławu. Na terytorjum litewskim transporty mogą być prowadzone jedynie przez litewskich flisaków. Wspomniany dziennik litewski podkreśla, że z ogłoszeniem tego rozporządzenia zostały przekreślone wszystkie protokoły polsko-litewskie zawarte w Lugano i Kopenhadze. Litwa warchoniła bowiem spław na Niemnie bez pomocy Polski i cała odpowiedzialność za niewykonanie konwencji kłajpedzkiej spadnie na Polskę o ile nie zechce ona z tego spławu skorzystać.

— **WYWÓZ DRZEWA WZRASTA.** Bilans handlowy r. ub. zaznaczył się znacznym wzrostem wywozu drzewa. W roku 1924 wywieziono papierówki 229,658 tonn, w r. ub. zaś

690,563 tonny, okrągłaków i kopalniaków w r. 1924 wywieziono 162,179 tonn, w r. ub. 345,469 tonn, kłód, kłoców i dłuźyc w r. 1924 wywieziono 188,051 tonn, w r. ub. 494,724 tonny, bal, desek i lat wywieziono w r. 1924 — 1.123.312 tonn w r. ub. 1.139,589 tonn, podkładów w r. 1924 — 295.575 tonn, w r. ub. 361.033 tonn, wyrobów bednarskich w r. 1924 wywieziono 44,474 tonn, w r. ub. 73.789 tonn, mebli w r. 1924 wywieziono 4,159 tonn, w r. ub. 4,786 tonn.

— **PRZESILENIE W NIEMCZECH.** Liczba konkursów o upadłości w Niemczech wyniosła w styczniu 1926 r. około 2000. Nadawców sądowych, wróżących dalsze upadłości 1.435. Cyfry te są zaledwie 5 procent zbliżone do rzeczywistości.

— **FABRYKI AUSTRIACKIE PRZENOSZĄ SIĘ DO POLSKI.** Pomimo zastoju przemysłowego w Polsce do Izby Przemysłowo-Handlowych napływają z Austrii propozycje przeniesienia do Polski fabryk z całym urządzeniem. W tych dniach propozycja taka wpłynęła ze strony Austriackiej wytwórni grzebieni i guzików, która żąda tylko współdziałania kapitału polskiego.

— **Z DZIAŁALNOŚCI MUZEUM EKSPORTOWEGO PRZY KONSULACIE R. P. W GALACU.** Muzeum Eksportowe, istniejące przy wzniesionym Konsulacie od 2 lat, liczy już obecnie 240 uczestników i z coraz lepszym wynikiem spełnia zadanie propagatora polskiego przemysłu na terenie zagranicznym. Aby tę propagandę uczynić jeszcze bardziej intensywną i celową, Konsulat powziął zamiar wydania w języku francuskim katalogu uczestniczących firm i rozesłania go interesentom w krajach Bliskiego Wschodu. Katalog ten stanie się poniekąd repertuarem tych polskich firm, które czując się zdolnymi do eksportu, pragną rozszerzyć granice swego zbytu. Firmy zainteresowane zechcą nadesłać swe wzory, katalogi, fotografie i rysunki wyrobów, oraz prospekty i karty adresowe. Kosztów, związanych z wydaniem katalogu, firmy uczestniczące nie ponoszą.

Izba Przem. - Handl. Gr. - Śl.

— **CIĄNIENIE V-jej KLASY LOTERJI PAŃSTWOWEJ.** Ciągnięcie V klasy 12-jej Polskiej Państwowej Loterii Klasycznej odbędzie się publicznie w dniach: 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 23, 24, 25, 26 lutego, 1, 2, 3, 4 i 9 marca 1926 r. o godzinie 8-30 rano w Warszawie przy ulicy Nowy Świat 70 (Biuro Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej) wobec Komisji rządowej przy współdziałaniu i pod kontrolą dwóch obywateli miasta, zaproszonych przez Prezydenta miasta. Wsypywanie do jednego z kół loteryjnych zwoitek z wygranami oznaczonymi w planie 12 Państwowej Loterii Państwowej Loterii Klasowej odbędzie się w środę 3 lutego o 9 rano w tym samym lokalu.

Z ruchu wydawniczego.

— **WAŻNE DLA PŁATNIKÓW PODATKU PRZEMYSŁOWEGO I DOCHODOWEGO.** Staraniem Spółdzielni Rzeczoznawcy i Buchalterzy z ogr. odp. w Warszawie ukazała się na pulkach księgarskich broszurka pod tytułem: „Jak dostosować księgi do ostatnich przepisów o państwowych podatkach: przemysłowym i dochodowym”. 1. Broszurka streszczona jest zwięźle, krótko i pouczająco przez zjednoczonych doświadczonych fachowców; 2. opracowana jest na szereg konferencji rzeczowych (przy udziale wyższych urzędników Ministerstwa Skarbu); 3. zawiera wypróbowane rady i wskazówki, chroniące wszystkich płatników, tj. zarówno osoby fizyczne jak i prawne, od kosztownych błędów. powodowanych zwykle skomplikowanymi i licznymi ustawami i przepisami wykonawczymi, najeżonymi naogół znacznymi trudnościami przy praktycznym zastosowaniu; 4. jest celowa i b. aktualna przy przystępnej cenie 80 groszy wobec bliskich terminów składania zeznań podatkowych. Wydania broszury dokonała firma „Rój” spółka z ogr. odp. w Warszawie.

Giełda pieniężna.

Warszawa, 4 lutego 1926 r.

POZAGIEŁDOWE NOTOWANIA DOLARA.

Za dolary gotówkowe o godz. 10 żądano 7.30¹/₂, płacono 7.30 g. 11 żądano 7.30¹/₂, płacono 7.29¹/₂, g. 14.30 — 7.30 w żąd. g. 17 — 7.25 w żąd., 7.24¹/₂ w płatnicu.

WALUTY.

	Tranzakcje	Sprzedaż	Kupno
Doł. Śl. Zjedn.	7,29 ¹ / ₂ —7,28	7,30	7,26

Ostatni kurs dolara.

Warszawa, 5. II. AW. godz. 10 rano. Dolar w obrocie międzybankowych 7.30 zł. w obrótach prywatnych 7.35 zł. Tendencja utrzymana.

Gdańsk, 5. II. AW. godzina 13-ta. Za 100 złotych płacono 70.99—71.16 guld., przekaz na Warszawę 70.91 do 71.09 guld. Dolar w Gdańsku w stosunku do złotego, przekaz na Warszawę 7.30 zł.

Giełda towarowa.

ZIEMIOPLODY.

G d a ń s k, 4. 2. (U.) Pszenica czerwona 26.50, biała 27, żyto 8.50, jęczmień pastewny 8.25—8.50, zwyczajny 8.50—9.75 groch drobny 10.50, Victoria 12—16, ospa żytnia 5.25—5.50 pszenka 6.50—7.00, bob 10.25—10.50. Dowód z Gdańska w dniu dzisiejszym wynosił: pszenicy 15, żyta 150, jęczmienia 225, owsa 50, grochów 45, ospy i makuchów 30, nasion 5 ton

G d a ń s k, 4. 2. Not. nieurz. Pszenica biała i czerwona 128—130 f. hol. 13.25—13.50. żyto 118 f. hol. 8.40, jęczmień pastewny 8.25—8.50, brow. 8.50—8.75, owies 8.25—8.50. groch drobny 10—10.50, Victoria 14—15, ospa żytnia 5.25, pszenka 7—7.50. Mąka bez zmiany.

Rozpowszechniajcie „Głos Pom.”

Wiadomości bieżące.

GRUDZIĄDZ, piątek 5 lutego 1926.

KALENDARZ: Piątek 5-go lutego Agaty panny,
Sobota 6-go Doroty panny.
Wschód słońca 7 37 zachód 16 52
Wschód księżycy 1 8 zachód 11 6

BIBLIOTEKA I CZYTELNIJA T. C. L. W GRUDZIĄDZU, jest otwarta:

W Śródmieściu: w muzeum (ulica Lipowa nr. 28 i ptr.):
codziennie — z wyjątkiem niedziel i świąt — od godziny 5-ej
do 7-mej wieczorem. Dla dzieci w środy i soboty, od go-
dźiny 4-tej do 5-tej popołudniu.

Na Chełmińskim Przedmieściu: w kancelarii parafialnej
(ulica Bydgoska nr 10): w poniedziałki i czwartki, od
godziny 4-tej do 5-tej popołudniu.

W Małym Tarpiu: w kancelarii parafialnej w niedziele
i święta, po nabożeństwie.

MUZEUW (ulica Lipowa nr. 28) jest otwarte w środy
i soboty, od godziny 12-tej do 2-ej w południe, w niedziele i
święta od godziny 11-tej do 1-ej w południe.

NOCNE DYŻURY APTEK. Od 31 stycznia do 6-go
lutego apteka „Pod Lwem“, ulica Pańska 22, telefon 40.

TEATR MIEJSKI. Dziś w piątek teatr zamknięty.
W sobotę uroczyste przedstawienie z okazji dnia Prasy
Pomorskiej, na którym odegrana zostanie przepiękna i melo-
dyczna opera Pucciniego p. t.: „MADAME BUTTERFLY“ z p.
Aleksandrą Lubicz w partii tytułowej, którą to partię ulubie-
nca teatralnej publiczności zalicza do jednej z najcenniejszych
z swego bogatego repertuaru. Partnerami jej będą pp. Czer-
niawska, Zołofńska i Adamkiewiczówna oraz pp. Laskowski,
Popiel i Bojko, Dyryguje p. Karol Lewicki.

W niedzielę o godzinie 4-tej popołudniu nieodwołalnie
po raz ostatni dramat historyczny Juliusza Słowackiego p. t.:
„MARJA STUART“ z p. Wiesławską w roli tytułowej.

Wieczorem o godzinie 8-mej po raz szósty światna ko-
medja włoskiego autora Chiarelliego p. t.: „TWARZ I MASKA“
z p. dyr. Dąbrowskim w głównej roli.

**PRZENIESIENIE ZWŁOK śp. BERNARDA KRZY-
WANSKIEGO** odbyło się dziś rano o godzinie 10.30 z domu
żalobny do kościoła parafialnego. Pochód żalobny prowadzili
ks. Józefowicz, Brejski i Dalman. Za trumną postępowała
najbliższa rodzina śp. zmarłego oraz grono przyjaciół i zna-
jomych. W kościele stanął kłębem obity katafalk, na którym
złożono kilka wieńców. Obok katafalku ustawiono świece i
kwiaty. Pieniążki żalobne wykonali wyżej wspomniani księża.

Nabożeństwo żalobne odprawił ks. dziekan Dembek, w
naczeniu księży Dalmana, Józefowicza i Brejskiego. Na chó-
rze śpiewały panie Strzyżewiczówna i Jabłońska.

O godzinie 12 w południe ruszył kondukt pogrzebowy na
cmentarz parafialny. Za trumną, na której złożono wieńce,
postępowała rodzina zmarłego, dalej przedstawiciele władz
cywilnych z prez. Włodkiem na czele, reprezentanci rady
miejscowej, kupiectwa, przemysłu, prasy itd.

Orszak żalobny prowadził ks. dziekan Dembek.

**KONCERT ALEKSANDRA MICHAŁOWSKIEGO I
IRENY RUSZCZYCÓWNEJ W GRUDZIĄDZU.** Jak było do
przewidzenia sama zapowiedź jednego koncertu senjora pia-
nistów polskich Aleksandra Michałowskiego wywołała ol-
brzymie zainteresowanie w naszym mieście. Wielki natchnio-
ny mistrz tonów, niezrównany interpretator Chopina, który
grać będzie w naszym mieście w czwartek, dnia 11-go lutego
1926 r. w Teatrze Miejskim, wykona wyłącznie dzieła Fryde-
ryka Chopina, który w interpretacji Michałowskiego wyrasta
do rozmiarów tytanicznych i staje się niezwykle, nigdy nie
zapomnianym przeżyciem. Współdziałal w koncercie Micha-
łowskiego przyniósł znakomitą recytatorka Irena Ruszczy-
cówna, która wypowie szereg najpiękniejszych arcydzieł na-
szej poezji, z których niektóre ilustrować będzie natchniona
muzyką Chopina mistrz Michałowski. Niezwykły ten koncert
winien stać się dla miasta naszego najwyższą artystyczną
atrakcją i publiczność — zwłaszcza zaś młodzież szkolna win-
na wypełnić salę po brzegi, podobnie jak to było przed dwo-
ma tygodniami we Lwowie i Krakowie, gdzie koncerty Alek-
sandra Michałowskiego stały się wielką muzyczną manife-
stacją i sprowadziły dawno niewidziane tłumy, a nadto mnó-
stwo osób odeszło od kasy bez biletów. Bilety po cenach naj-
niższych od 1 zł. do 5 zł. do nabycia w kasie teatru.

**ZWIĄZEK BEZROBOTNYCH PRACOWNIKÓW U-
MYSŁOWYCH,** urządza Wielki Bal Maskowy w niedzielę,
dnia 7-go lutego br. o godzinie 9-tej wieczorem w salach Ka-
syna Urzędników Skarbników przy ulicy Lipowej.

Zespół artystów Teatru Miejskiego zgotuje wiele miłych
niespodzianek. Tańczących oświetlać będą reflektory. Sala
świetnie udekorowana, dobrze ogrzana. Bilety w cenie 3 zł.
nabywać można wcześniej w cukierni „Kalina“ przy ulicy
Starej. Cały dochód na Tanią Kuchnię dla bezrobotnych
pracowników umysłowych.

NA ŚNIADANIE DLA DZIECI SZKOLNYCH 2 zł.
z D-twa 16 dyw. piech.

O POMOC DLA BIEDNYCH DZIECI. Dnia 13-go
bm. w sali „Tivoli“ (g. 9 wieczór początek) odbędzie się
wielki bal, z którego cały dochód jest przeznaczony na śnia-
dania dla biednej młodzieży szkolnej.

Bal ten organizuje komitet obywatelski pomocy biednym
dzieciom. Dyr. Sądu Okr. (—) Dr. Bernecki

EKSPLOZJA W KOMINIE. Wczoraj o godzinie 7-ej
wieczorem zawezwano straż pożarną na ulicy J. Wybickiego
(Hotel Warszawski) celem zbadania ubikacji na II piętrze,
skąd wydobywał się gęsty dym, spowodowany eksplozją w
kominie. W przeciągu 10 minut doprowadzono wszystko do
porządku

Walka z płońcą.

Grudziądz, 5 lutego.

Od pewnego czasu wkracza walka z płońcą (szkarlatyną)
na zupełnie nowe tory. Amerykańska para małżonków
Dicków odkryła bowiem toksyny, za pomocą których roz-
strzygnięto w stosunku do płońcy jedną z podstawowych
spraw w walce z chorobami zakaźnymi, a mianowicie sprawę
rozpoznawania wrażliwości na płońcę.

Wiemy z doświadczenia, że w czasie wielkich epidemii
płońcy pewna część dzieci nie choruje. Dzieje się to dzięki
gotowym przeciwciałom płończym, znajdującym się w ich
krwi. Wobec czego ci ludzie nie reagują na toksynę pło-
niczą zastrzykniętą im w celach rozpoznawczych i, jak wy-
kazała obserwacja, nie zapadają na płońcę.

Nowa metoda walki z płońcą polega więc na badaniu
wrażliwości na płońcę i szczepieniu ochronnym osób, wra-
żliwych na tę chorobę. Szczepienia te nie dają prawie
żadnych odczytów i są zupełnie nieszkodliwe. Szczepienie o-
chronne, jak wynika z obserwacji, zabezpiecza od płońcy na
mniej więcej 1½ roku, poczem bada się wrażliwość na płońcę

na nowo i jeżeli takowa istnieje, następuje dalsze uodpornie-
nie za pomocą szczepień.

Z powyższego wynika, że przy masowym stosowaniu
szczepień rozpoznawczych celem stwierdzenia wrażliwości
na płońcę i jednoczesnym stosowaniu szczepień ochronnych
na osób wrażliwych na płońcę, możnaby zupełnie zwalczyć
płońcę, podobnie, jak zwalcza się ospę przez szczepienie kro-
wianki ospowej.

Wojewódzki Urząd Zdrowia wysłał kilku lekarzy powia-
towych, do których i ja należałem do Zakładu Hygieny do
Warszawy na specjalny kurs celem bliźszego zapoznania się
ze szczepieniem ochronnym przeciw płończom.

Ponieważ szczepionka po upływie względnie krótkiego cza-
su słabnie i traci swą wartość uodporniającą, powinien każdy,
kto chce być szczepiony lub swoje dzieci chce dać szczepić,
zgłosić się, aby można telegraficznie zamówić odpowiednią
ilość szczepionek

Dr. Lachowski.

W setną rocznicę zgonu Staszica.

Uroczyste nabożeństwo odbyło się w kościele farnym — Wieczorem akademja.

Grudziądz, 5 lutego.

Uroczysta msza św. żałobna ku czci ks. Stanisława
Staszica, odbyła się dziś rano w kościele farnym.
Obecni byli przedstawiciele władz cywilnych z prezy-
dentem Włodkiem na czele, wojskowych z generałem
Kasprzycim i licznym gronem oficerskim, prasy, insty-
tucyj, towarzystw i społeczeństwa.

Mszę św. odprawił ks. dziekan Dembek, w asyście
ks. Józefowicza i ks. Partwy. Na chórze śpiewała
p. Strzyżewiczówna.

Dziś wieczorem, o godzinie 7.30 w auli gim-
nazjum matematyczno - przyrodniczym uroczysta
akademja.

Skazanie 18 komunistów.

W Zamościu (woj. lubelskie, b. Kongresówka) zapadł wy-
rok w sprawie 54 oskarżonych, przynależnych do komunistycz-
nej partii zachodniej Ukrainy

Skazani zostali:
Jasiński na 4 lata więzienia, Bałteki, Dolgan, Dyrda i Kraft
na 6 lat więzienia, Ulich, Bojko, Jstak, dwaj Maruchacze na

4 lata więzienia, Wysenczuk, Pabławicz, Kmandziub, Dorocki
Gromban i Badzian na 3 lata domu poprawy z zaliczeniem
8 miesięcy aresztu śledczego, Wańdzinuk na 2 lata twierdzy.

Skazani wnieśli skargę apelacyjną. Reszta oskarżonych w
liczbie 36 została uniewinniona i wykluczona z więzienia.

Samolot wpadł na wieżę kościelną.

Pilot zginął na miejscu.

Ołomuniec, 4. 2. PAT. Wczoraj po południu wyda-
rzyła się tu katastrofa lotnicza, mianowicie samolot
wojskowy wpadł z powodu mgły na wieżę kościelną a

następnie z wysokości około 50 m. spadł na płaski dach
sąsiedniego domu. Pilot zginął na miejscu, obserwator
zaś jest niebezpiecznie ranny.

850 kobiet w szponach złoczyńców.

Wykrycie bandy 36 handlarzy żywym towarem.

W Buenos Aires (stolica Argentyny — południowa
Ameryka) wykryto bandę handlarzy żywym towarem, zło-
żoną z 36 członków. Na czele jej stał wysoki urzędnik
ministerstwa wojny, Ramon y Cortes, od którego zale-
żało udzielenie cudzoziemcom pozwoleń na wyjazd do
kraju. Zaopatrywał on swych agentów w nieograniczoną
liczbę przepustek dla młodych kobiet, które przywożono
z całego świata do argentyńskich i brazylijskich domów
rozpusty.

Cortez przemaskowała pewną młodą Hiszpanką,
donna Klara Scole, którą zwabił z prowincjonalnego
miasta do stolicy obietnicami poślubienia. Dziewczyna
podслуchała rozmowę szefa bandy z właścicielami lup-
narów i wpórę wydobyla się z matni.

Ramon y Cortez prowadził na wielką skalę handel
żywym towarem i udowodniono mu, iż sprzedał 850 ko-
biet przeważnie cudzoziemek, do różnych miast poł-
udniowej Ameryki.

RUCH TOWARZYSTW

(rt). Zarząd Koła Oficerów Rezerwy podaje do wiado-
mości członkom, iż dnia 11 lutego rb. o godzinie 19-tej odbędzie
się w Kasynie Oficerskim 64 pp. Walne Zebranie Koła z na-
stępującym porządkiem obrad: 1. zagajenie, 2. wybór marszał-
ka, 3. Sprawozdanie ustępującego Zarządu, 4. sprawozdanie
Komisji rewizyjnej, 5. udzielenie absolutorjum ustępującemu
Zarządowi, 6. wybór nowego Zarządu i Komisji, 7. Wolne wnio-
ski, 8. Wolne głosy. — W razie niestawienia się połowy do
Koła przynależnych członków, odbędzie się w pół godziny
po wyznaczonym terminie następne walne zebranie, którego
uchwały są prawomocne. 5603

(rt) Baczność Szoferzy! W sobotę, dnia 6-go lutego br.
odbędzie się zebranie o godzinie 7.30 wieczorem na sali pana
Dominiakowskiego, ul. Strzelecka. Z powodu ważnych spraw
przybycie wszystkich członków konieczne (5962) Zarząd.

(rt.) Walne zebranie niższych cyw. funkcjonari. w insty-
tucjach wojskowych, odbędzie się dnia 7-go lutego 1926 r. o
godzinie 10-tej przed południem w lokalu p. Murawskiej, For-
teczna nr. 1, na które z powodu ważnych uchwał wszystkich
członków zaprasza się. (5947) Zarząd.

(rt.) Kursy sanitarne Czerwonego Krzyża rozpoczęły się
dnia 3-go lutego br. Wykłady odbywają się w dniach: wtorek,
środa, czwartek, piątek, każdego tygodnia, od godz. 6½
wieczorem w Szpitalu Rej.

(rt) Towarzystwo Czytelni dla Kobiet. Wszystkie człon-
kinie Tow. Czytelni dla Kobiet upraszamy o wzięcie udziału
w uroczystym nabożeństwie w piątek o godz. 9.30 w kościele
farnym i w uroczystej akademji wieczorem o godz. 7.30 w
auli gimnazjum matem. - przyrodni. ku uczczeniu setnej rocz-
nicy zgonu ks. Stanisława Staszica. Zwracamy się również
do przedstawicieli władz, prasy, stowarzyszeń, cechów oraz do
załego obywatelstwa miasta naszego, ażeby wszyscy przez
wzięcie udziału w uroczystym obchodzie zechcieli przyczynić
się do uczczenia wielkiego obywatela i patrioty Stanisława
Staszica. (5649)

Za Zarząd: (—) H. Kruszonowa, przew.

REKLAMA.

PANI DOMU staje dzisiaj wobec takich trudności, że
wdzięczną będzie za każdą wskazówkę co do zaoszczędzenia
domowych wydatków. Nie od rzeczy jest zatem zwrócić u-
wagę na znana Kathreinerka kawę słodową Knelpa, która
według zgodnej opinii tysięcy lekarzy zawiera szczególne
składniki spożywcze, zaś w użyciu dzięki swej wydajności
jest tak tania, że w istocie oszczędza ten, kto jej codziennie u-
żywa. Pozatem przyszuży się też swemu zdrowiu.

Z sali sądowej.

Przez I-szą Izbę Karną Sądu Okręgowego w Grudziądzu
zasadzeni zostali w dniu 25 stycznia br.:

Juljan Rydelek z Bystawia pow. Tuchola na grzywną
1.800 zł. ze zamianą za każde 20 zł. 1 dzień więzienia za kra-
dzież drzewa z lasu państwowego w wartości 360 złotych.
Sąd zasądził go również na zwrot wartości drzewa skradzio-
nego.

Franciszek Szafranski z Grupy na 100 zł. grzywny za
zniewagę funkcjonariuszy policji państwowej.

Jan Bartnik z Miedzna pow. Świecie za kradzież dragów
na szkodę p. Majchrzaka na 3 tygodnie więzienia z zamianą
na 100 złotych grzywny.

W dniu 26 stycznia br. przez II-gą Izbę Karną Sądu Okrę-
gowego w Grudziądzu zasadzeni zostali:

Juljan Porzych z zawodu piekarz, obecnie przy 18 pułku
ułanów w Grudziądzu a znajdujący się w areszcie śledczym
na 2 i pół roku więzienia.

Podgórski Jan, rolnik z Kuczborka pow. Mława na 6
miesięcy więzienia.

Aleksander Napierała robotnik z Grudziądza obecnie w
areszcie śledczym, na 5 miesięcy więzienia. Porzych oskarżo-
ny był o kradzież z włamaniem w ośm wypadkach, które po-
pełnił już od roku 1924, skradł on biżuterię, garderobe, bie-
liznę, obrwie i pieniądze, a był już dwukrotnie za kradzież
karany.

Podgórski, ponieważ w listopadzie 1924 roku skradł na
szkodę p. Franciszki Baumann 1 pałto, 1 ubranie, 1 parę trze-
wików i kapelus. był również już dwukrotnie za kradzież ka-
rany.

Napierała nabywał i ukrywał skradzione rzeczy przez
Porycha i Podgórskiego, oraz był im przy kradzieży pomoc-
nym.

W dniu 28 stycznia br. przez I-szą Izbę Karną zasądzony
został:

Jan Neumann, b. woźny pocztowy z Wielkich Wałchmo-
wów pow. Gniew na 5 miesięcy więzienia ponieważ sprzenie-
wierzył 95 zł. na szkodę p. Janiszewskiego z W. Wałchmów.
118 zł. na szkodę p. Maksa Kröhlina z Starego Miedzyleża,
210 zł. na szkodę Edwina Pelzera również z Starego Miedzyle-
ża pow. Gniew.

Z Pomorza.

RADZYN, pow. grudziądzki. (Ważne zebranie T-wa Powstańców i Wojaków). Roczne ważne zebranie Towarzystwa Powstańców i Wojaków w Radzynie odbyło się w niedzielę dnia 24 stycznia br. o godzinie 2 w południe na sali „Strzelnicy“ u draha Bolesława Niedzielskiego. Obecnych było 12 członków. Ponieważ liczba ta nie była prawomocna — do powzięcia dalszych uchwał, druha przez p. burmistrz Kirsztajn zarządził drugie zebranie 15 minut później. Później liczba obecnych wzrosła na 26 członków.

Przy udziale 26 członków zagaił druha przez zebranie o godzinie 12 min. 15. Przedstawiony przez prezesa porządek obrad, obecni członkowie jednogłośnie przyjęli. Jako punkt pierwszy dzisiejszego zebrania „Wybór prezydium“ — do przeprowadzenia nowego wyboru zarządu. W skład weszli, jako marszałek druha Klimek Augustyn, na sekretarza powołano druha Olszewskiego Anastazego, na ławników druha Wojciaka Władysława i Katza Jana.

Następnie przedstawił druha p. burmistrz Kirsztajn w imieniu starego zarządu seszloroczną gospodarkę Towarzystwa, dziękując zarazem wszystkim członkom Towarzystwa za zgodną współpracę w Towarzystwie, wzywając do szczerzej dalszej współpracy i to nad rozwojem naszego towarzystwa werbowania jak największej liczby członków, ażeby siedziba nasza stała się żelazną ręką dla naszego wroga, który niezbyt daleko od nas jest oddalony.

Za piękne słowa wygłoszone przez dotychczasowego prezesa p. burm. Kirsztajna, podziękował jako marszałek dzisiejszego zebrania druha Klimek Augustyn, wzywając ponownie wszystkich obecnych do współpracy, podkreślając w krótkich ale dobitnych słowach właściwe zadanie naszego Towarzystwa. Skarbnik druha Małgorzewicz zdał sprawozdanie ze stanu kasy Towarzystwa, z następującym wynikiem: Stan kasy z roku 1925 przychodu 671,72 zł, wyosłi rozchodu 625,42 zł, pozostało na czysto 46,30 zł zysku. Po sprawozdaniu uchwalono dla ustępującego zarządu absolutorium.

Po 15-minutowej przerwie przystąpiono do wyboru nowego zarządu i wybrano jednogłośnie zarząd w następującym składzie:

Jako prezesa powołano p. burmistrza Kirsztajna Franciszka, na wiceprezesa p. Klimeka Augustyna, na sekretarza p. Olszewskiego Anastazego, jako zastępcę p. Nefkowskiego Feliksa, — Skarbnikiem p. Małgorzewicza Jana, Komendantem — p. Henniga Antoniego, Rewizorami kasy p.p. Deuczmana Ksawerego, Jarnoskiego Stanisława i Truskawę Leona. Referent oświaty p. Klimek Augustyn. Jako ławników pp. Wojciaka Wł. i Katza Jana. Jako nowi członkowie wstąpili porucznik rezerwy p. Piotrowicz i p. Gawrzyła Julian.

Po wyborze nowego zarządu obelanie przewodnictwo prezesa Kirsztajna i dziękuję obecnym w imieniu nowego zarządu za zaufanie i proszę o dalszą organizacyjną współpracę i krzewienie ducha polskiego i towarzyskiego.

Wiceprezes na zakończenie jeszcze zabrał głos przypominając obecnym o samej rocznicy zgonu właskiego męża i Polaka śp. ks. Stanisława taszica. Nakoniec odśpiewano jedną zwrotkę „Roty“. Na tom zakończono zebranie hasłem „Czołem“!

RADZYN, pow. grudziądzki. (Z życia młodzieży). — Roczne ważne zebranie Oddziału Młodzieży Wojskowej przy Towarzystwie Powstańców i Wojaków w Radzynie, odbyło się w piątek dnia 29 stycznia 1926 r. o godzinie 7 wieczorem w lokalu p. Niedzielskiego. Na ogólną liczbę członków 42, obecnych na zebraniu było 35-ciu, przy udziale członków zarządu Towarzystwa Pow. i Woj. jako władzy Oddziału Młodzieży i to: Zastępcy prezesa druha Klimeka Augustyna, sekretarza druha Olszewskiego Anastazego, skarbnika Małgorzewicza Jana, kierownika Młodzieży Wojskowej drh. Nefkowskiego Feliksa i ławnika druha Katza Jana.

W nieobecności druha prezesa burmistrza Kirsztajna, który był chory, zagaił zebranie druha zastępca prezesa Klimek punktualnie o godzinie 7 wieczorem. Przeczytany porządek obrad przyjęto jednogłośnie do wiadomości.

Jako punkt drugi — sprawozdanie dotychczasowego zarządu. Sprawozdanie z działalności w roku 1925 zdał: Kierownik druha Nefkowski Feliks, sekretarz-skarbnik druha Zakrzewski Bronisław, stan kasy z roku 1925 przedstawiał: — dochodu 472,78 zł, rozchodu — 339 23 zł, saldo pozostało 133,55 zł — i komorowy druha Olszewski Józef ze stanu inwentarza towarzystwa.

Po sprawozdaniu druha prezesa na stępcadziej

Po sprawozdaniu druha prezesa-zastępca dziękuję w krótkich słowach ustępującemu zarządowi za szczerą pracę i rości nadzieje, że w roku bieżącym również będzie towarzystwo się rozwijało za pomysłnym skutkiem. Nawołuje członków do wspólnej pracy karności, solidarności i dla dobra towarzystwa i ogólna, a hasło na to podaje: — „Bóg i Ojczyzna“.

Przystąpiono do wyboru nowego zarządu i po podaniu do wiadomości przez zarząd Towarzystwa Powstańców i Wojskowych, że kierownikiem Młodzieży pozostaje nadal druha Nefkowski Feliks, wybrano jednogłośnie:

Komendantem — komendanta z roku 1924 — druha Olszewskiego Józefa, zastępca — komendanta z roku 1925 — druha Sobolewskiego Zygmunta, sekretarzem — już po raz trzeci (od roku 1924) — druha Zakrzewskiego Bronisława, zastępca druha Stybarskiego Franciszka. Do komisji rewizyjnej wybrano druha: Wojtaszewskiego Józefa, Wojtaszewskiego Jerzego i Nefkowskiego Franciszka, która to komisja działa pod przewodnictwem kierown. Komorowym pozostaje nadal obecny komendant druha Olszewski Józef.

Po wybraniu zarządu, który wybrano jednogłośnie — przeczytano dla przypomnienia członkom o obowiązkach każdego z nich, statutu.

Następnie uregulowano sprawę muzyki bebenkowej, w szczególności uzupełniono brakujących członków orkiestry — naznaczono dni ćwiczenia muzyki.

Na zakończenie wygłosił druha zastępca Klimek z okazji 100-letniej rocznicy zgonu, krótki referat o życiu i działalności wielkiego męża i Polaka ks. Stanisława Taszica.

Nakoniec odśpiewano jedną zwrotkę „Roty“ druha prezesa zastępca zakończył zebranie hasłem „Czołem“!

Pocieszający jest objaw, że młodzież radzyńska bierze się do dzieła i wstępuje licznie w szeregi wojskowe, rozumiejąc

Ogniste strzały.

Na głodne dzieci bezrobotnych napływa coraz więcej datków. — Kto nie odpowiedział jeszcze na ognistą strzałę niech się pośpieszy

Grudziądz, dnia 5. 22. 1926.

27.) Ognista strzałę skierowaną w mą nikłą postać przez p. red. Kunerta, odrzucam celnie. w powagi pełnej osobę p. dyrektora Samolińskiego, szcudrobliwego p. Wawrzyniaka, oraz sympatycznego a ofiarnego p. aptekarza Szczerbickiego, składając 2 zł. na fundusz bezrobotnych — kpt. Tadeusz Niewiański.

28.) Strzałkę odrzucam, składając 2 zł. — w stronę kochanego Witka Wiśniewskiego, Marylki Barczówny i Jadzińki Lachowskiej. — Janek Stołowski.

29.) Uderzony strzałą ognistą, przez kochanego druha A. Szewczkę, składam chętnie na głodne dzieci bezrobotnych 5 zł. i odrzucam takową z wielkim rozmachem w złote serce, żony prezesa Sokoła grudziądzkie.

go, p. Heleny Kanbowej (Kino Apolló), w kieszeń znanego działacza społecznego z Dissektofu a na gruncie grudziądzkim zasłużonego obywatela p. Stefana Wawrzyniaka (skład papierosów i cygar, plac 23 Stycznia 29), w pierś znanego ze szcudrości p. dyr. Franciszka Komorowskiego (Warszawskie Tow. Ubezpieczeń) i w rekę (która miłosiernie daje) p. Zosi Piotrowskiej (znana działaczka, z Rzadzowa obecnie 3 maja 10). — Stanisław Kunz.

30.) Ugodzony strzałą p. J. Degórskiej, składam na głodne dzieci 3 zł. — N. N.

31.) Ugodzony trafnym strzałem p. Tarnowskiej, składam na dzieci bezrobotnych 3 zł. — S. M.

Niepoprawne grzeszniki.

Wiadomo, że gen. Pangalos zabronił kobietom greckim noszenia krótkich sukienek i pokazywania nóg wyżej, niż 20 cm. od ziemi.

Żaden jednak dyktator nie poradził sobie z kobietą, gdy chodzi o modę...

Piękne greczyńki „na ziość“ zaczęły nosić jeszcze krótsze niż przedtem spódniczki, lecz za zblizeniem się policjanta z

metrem, którym władza policyjna ma rozkaz mierzenia ustalonej długości spódniczki, wystarcza nieznaczne podciągnięcie tasienki i sukienka, jak zaezarowana wyduża się momentalnie aż do kostek.

Policjant z metrem odchodził rozczarowany, a za jego plecami spódniczka krasznej obywatelki Grecji zóww jeździe do góry, tak wysoko, jak tego nie lubi gen. Pangalos.

Ile wydają Amerykanie na kontynuencie europejskim

Według statystyki, ogłoszonej przez Ligę Narodów w roku 1924 amerykańscy turyści wydał w Europie 350 milionów dolarów.

Obrzydła ta suma zdaniem biur turystycznych na kontynencie bezwzględnie została znacząco przekroczona w roku 1925.

Statystyka wskazuje również, że najście amerykańców słu-

rowane zostało głów. do Francji, co się łatwo daje wytłumaczyć przez dewaluację francuskiego franka.

U nas w Polsce podczas inflacji również dawał się zauważyć obrzydny napływ cudzoziemców z krajów o mocnej walucie, którzy żerowali na otoczonem przez inflację ekonomiczną organizmie polskim.

Życie za pieczęć.

W pewnej prywatnej kucalni miasta Marsylii rozegrała się niezwykła, a krwawa tragedia o śmiertelnym wyniku.

Kobieta zabiła swego męża z powodu pieczęci. — Było to tak.

Wypiekała jakiś rdzic, czy boczek, który zapowiadał się znakomicie. Zmuszona wyjść na „chwilkę“ zawezwała męża, aby pilnował pieczęci w piecu, gdyż smakowały groźno przypalenie się.

znaczenie takiego stowarzyszenia na kresach zachodnich Rzeczypospolitej, co rokuć dobra przyszłość dla naszej Ojczyzny.

WIELE. (Ważne zebranie Kółka Rolniczego). W ubiegłą niedzielę odbyło się ważne zebranie tutejszego Kółka Rolniczego, na które przybyli także wicepatron Kółek Roln. p. Głowczewski i p. dyr. Szkoły Rolniczej z Chojnic. Wygłoszono dwa referaty i to: pierwszy o sztucznych nawozach wygłosił p. Głowczewski, wicepr., drugi o oborniku p. dyr. z Chojnic. Po wygłoszonym sprawozdaniu wybrano nast. zarząd: przewodniczący — p. Bruski z Przytarni, sek. — p. Wielewski z Wiele, skarbnikiem — ks. prob. Wrycza. Kółko liczy 70 członków. Wszyscy członkowie byli na zebraniu obecni.

ROZENTAL, powiat lubawski. (Przedstawienie odegrane przez dzieci szkolne). Przed kilku dniami staraniem miejscowego nauczyciela p. Falkowskiego odbyło się w lokalu p. Licznierskiej bardzo pięknie i żywe przedstawienie. — Odegrano dwie sztuczki „Jasiełka“ i „Kolega z osłej ławki“, sztuczka z życia szkolnego, śpiewy, koledy i deklamacja. Sala była przepelniona gośćmi z Rozentalu i okolicy. O zadowoleniu się przedstawieniem świadczyły liczne oklaski przyzniesione młodym amatorom i amatorkom. Po przedstawieniu, przy dźwiękach muzyki bawiła się młodzież wesoło i ochocho. Z czystego zysku dzięki zabiegom nauczyciela, p. Falkowskiego, zakupiono odzież dla najuboższych dzieci. Troje dzieci obrano od góry do dołu w nową odzież, prócz tego ofiarowano dosyć znaczną sumę na Młódek. Ile uciechy i radości sprawiło to dzieciom, a przedewszystkiem tym, które wśród zmy prawie nagłmi były, że mogły przed zmianem zabezpieczyć się. Jest to chwalebny i miły czyn, który powinien i innych pociągać za sobą.

CZERSK. (Hojne dary). Obecne ciężkie położenie gospodarstwa, które odczuwa się także poważnie w przemyśle, położonym w naszych Tucholskich borach, cierpi i odczuwa to m. l. także ludność naszego Czerska. Czersk, jak wiadomo jest centrem przemysłu Tucholskich borów. Na wiecu obywatelskim, zwołanym przez p. wójta Zietarę postanowiono z powodu, że gmina nie posiada żadnych środków państwowych celem ulżenia panującej biedzie pomiędzy sterotami, starcami i kalekami, niezdolnymi do pracy, zbieranie dobrowolnych składek, składających się z pienędzy i naturaliów, pomiędzy obywatelami mimo, że obywatelstwo z powodu obarczenia obrzydliwymi podatkami ciężko walczy, wspomagając każdy według możności. Początek zrobili: P. Groos, właściciel Przemysłu Drzewnego, który już na nowy rok ofiarował 1000 zł Tow. św. Wincentego a Paulo, ofiarował dalsze 1000 zł. Komitetowi obywateli niesienia pomocy bezrobotnym i ubogim. P. dr. Goldschmidt, właściciel Pomorskiej Destylacji Drzewa, ofiarował 250 zł w gotówce, 100 ctr. węgla, oraz założył w swoim domu kuchnię dla ubogich, tymczasowo dla 20 osób.

Z całej Polski.

LUBLIN. (Rada Miejska nie może zebrać się na posiedzenie). Drugie już z kolei posiedzenie rady miejskiej w tym miesiącu spełzło na niczem, z powodu braku quorum, po-

trzebno go załatwienia szeregu spraw finansowych. Przyczyną tego jest nieobecność radnych, których z Klubu P. P. S. na ogólna ilość 18 przybyło 10, z klubu żydowskiego na ogólna ilość 7 było obecnych 2, z klubu Narodowego na ogólna ilość 17 przybyła 14. Utrudnia to niezmiernie załatwienie szeregów pilnych spraw finansowych gdyż praca rady miejskiej ogranicza się jedynie do załatwienia spraw druzgodzonych.

KRAKÓW. (Obchód). W poniedziałek przed południem odbyła się na Zwierzynie staraniem miejscowego komitetu obywatelskiego doroczna uroczystość ku czci bohaterów powstania styczniowego. W uroczystości wzięli udział przedstawiciele władz cywilnych i wojskowych, weterani 63-letniego roku ze sztabem oraz liczna grupa włościan z okolicznych wsi. Po nabożeństwie uformowali się wspaniały pochód, który przy dźwiękach dwu orkiestr ruszył na stary cmentarz na Górze św. Bronisławy, gdzie spoczywają prochy sekretarza Kościuszki, Jana Darowskiego. Tu do zebranych przemówił prof. B. Bochmański.

Rozmaitości.

Order pokoju. Krzyżem Legii Honorowej nagrodzony został kapral rezerwy wojsk francuskich, Pierre Sellier. Przyznano mu krzyż z tej racji, iż w roku 1918 jako sygnalista dał pierwszy hasło: „Wstrzymać ogień“ w chwili, gdy pełnomocnicy niemieccy przekraczali linie francuskie.

Drugi autograf. W Nowyorku na licytacji publicznej sprzedawano autografy uczestników wojny o niepodległość Stanów. Najwyższą cenę osiągnięto za autograf B. G. Winnetta, który nabył bogaty zbieracz E. A. Rozenbach za 22,500 dolarów.

Humor i satyra.

DO NIEBA DALEKA DROGA...

W Londynie zmarł jegomość, który był wybitną osobistością wśród miejscowych sekularzy. Nazywał się Spurpeon. Rodzina jego umieściła na drzwiach mieszkania klepsydrę z napisem: „Pan Spurpeon dziś rano o godzinie 10 odszedł do nieba“.

Żartowniś pewien dopisał na dół słowa: „Południe godzina 4-ta. P. Spurpeon jeszcze nie przybył. Św. Piotr jest bardzo zaniepokojony“.

MADRY... PO SZKODZIE.

W kluuarach parlamentu toczy się między deputowanymi dyskusja na temat obecnych powodzi, które zniszczyły niektóre departamenty Francji.

— A możeby opracować projekt prawa, obowiązującego wszystkich mieszkańców porzeczny Sekwany, Marny i Oise'y do przymusowej nauki pływania?... — wtrąca jeden z deputowanych.

DRUKARNIA POMORSKA TOW. AKC. GRUDZIĄDZ

Naczelnny redaktor: Stefan Machalewski.
Odpowiedzialny redaktor: Jerzy Kruszewski.

